

L'ucmajor

Núm. 65 Febrer 87

de pinte en ample

Preu: 90 pts.

ELS ESTUDIANTS AL CARRER

**LA CARRERA CAP A L'ALCALDIA
HA COMENÇAT**

- * ALIMENTACIO
- * DROGUERIA I PERFUMERIA

**DE TOT EN UNA GRAN EXPOSICIO
DE 800 MTS.2**

**GRAN ASSORTIT
OFERTES ESPECIALS**

SUPER DERESA

**EL SUPERMERCAT DE LLUCMAJOR PER A TOTA
MALLORCA**

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any VI

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcias

COL·LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socías
Arnau Tomás
Jaume M. Tomás
Pere F. Torrents
Francesc Verdera.

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col·laboren:
Joan B. Garau
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial

Crisi a l'ensenyança

Les protestes estudiantils dels darrers mesos han omplert els carrers de joventut contestatària. Gairebé la totalitat de les ensenyances mitjanes han paralitzat la vida acadèmica. La vaga un cop superades les aparences de simple mimetisme a la francesa, ha demostrat una força fins ara inexistente entre l'alumnat mitjà.

Sense cap dubte, els defectes de la mobilització han estat importants. La joventut dels protagonistes m'explica més d'un: desorganització inicial, esclat de violències (també per part d'una policia no democràtica), l'arrogància de lideratges i representativitats que estan per veure, l'aprofitament de la vaga com a lògica excusa per no fer classe... De tota manera, les primeres victòries no s'han fet esperar: quasi el 70 per cent de l'opinió pública enquestada s'hi ha solidaritzat i el Ministeri d'Educació i Ciència, amb el Sr. Maravall al capdavant, ha hagut d'asseure's a la taula de negociacions. Queda per veure l'abast autèntic de les contrapartides ministerials i la decisió última de l'estudiant. Només amb aquests elements de judici serà possible escatir si una i altra part han firmat una pau més o menys definitiva.

De tota manera, més enllà de si estam o no d'acord amb la totalitat de les peticions estudiantils, aquesta vaga ha tengut una virtut molt positiva; ha posat en evidència que el sistema educatiu no funciona. Hi han ajudat les també recents protestes del professorat de centres concertats demanant equiparació laboral amb els treballadors de l'ensenyança pública i, en alguns llocs, les dels professors de centres públics de Batxillerat i F.P. en contra del projecte de carrera docent que vol aprovar el M.E.C. a pesar de les disconformitats i aprofitant la falta d'informació.

Tot plegat confirma la crisi de l'entremat educatiu del país. I és que, amb poques excepcions, globalment l'ensenyança pública i privada és de mala qualitat i sense perspectives de futur ni de millorança. Les causes deuen ser moltes, però el resultat és, des de l'EGB fins a la Universitat, una escola-guarderia que no ensenya.

Si volem sortir d'aquest carreró caldrà cercar-hi solucions. ¿Hi pot ajudar la reforma de les ensenyances mitjanes que prepara el M.E.C.? Ho haurem de veure, debatre i discutir. Es desitja que l'Administració del PSOE, a pesar de l'actitud habitual, es presti al diàleg entre tots els sectors implicats. Que és com dir tota la societat perquè, amb l'ensenyança, hi ha en joc el present i el futur de tot un país.

Casa de la vila.

PROJECTE D'ASFALTAR ELS CARRERS DEL "QUADRAT".

En el primer ple de l'any celebrat pel nostre Consistori amb caràcter ordinari el passat 26 de gener, varen rebre l'aprovació un bon nombre de qüestions relatives a obres municipals (depuradora de S'Arenal, carrers de Lluçmajor...) i hi va haver polèmica amb les preguntes i mocions dirigides pel grup mixt. En resum, els temes tractats varen ser els següents:

Va rebre l'aprovació l'encàrrec de realitzar la nova depuradora d'aigües residuals per a S'Arenal i la zona costera. Es tracta d'un urgent i ambiciós projecte que duu un pressupost d'uns 600 milions de pessetes, un 50 per cent del qual serà subvencionat per la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme, mentre la resta anirà a càrrec de l'Ajuntament i dels urbanitzadors de la costa. De totes maneres, aquest darrer extrem no va quedar del tot aclarit, ja que, en no tenir aprovat encara el pressupost municipal del present any, no hi ha la corresponent assignació per a la depuradora, cosa que va ser durament criticada pel portaveu del grup socialista, que es lamentà d'aquesta improvisació en unes obres tan importants.

ASFALTAT DE CARRERS.

Així mateix fou aprovat el projecte d'asfaltar els carrers que inclou l'històric "Quadrat" amb un pressupost de 23 milions de pessetes a càrrec del Pla d'Obres i Serveis del Govern Balear. En aquest punt també hi va haver una forta interpellació de l'oposició socialista al regidor d'Urbanisme per presentar unes obres sense consignació en el pressupost municipal, ja que, digué, perilla hipotecar-lo.

IMPOST DE CIRCULACIO.

Va ser rebutjada una proposta d'augmentar en un 5 per cent les tarifes de l'impost de circulació per quant suposaria, es digué, augmentar la càrrega només als qui paguen aquest impost, que són molt pocs, en lloc de pressionar als mals pagadors.

MODIFICACIONS DE PERSONAL.

Sense cap discussió important fou aprovada la modificació de la plantilla del personal municipal amb la

creació de la plaça de Tècnic d'Administració General amb requisit de títol universitari, una de Coordinadora de la Guarderia Infantil i una d'Enginyer Industrial amb jornada completa de treball en lloc de mixta com la té ara.

ALTRES ASSUMPTES.

S'aprovà la proposta d'entrega del 10 per cent d'aprofitament mitjà de la Urbanització de Regana, que es calcula que puja a 45 milions de pessetes. Pel mateix concepte varen ser admesos 16.000 metres quadrats de la urbanització de Sa Torre, que equivalen a 66 milions de pessetes.

PRECS I PREGUNTES.

En el capítol de precs i preguntes el grup mixt va demanar sobre les irregularitats comeses i el sou donat a un policia municipal pels servicis nocturns, que qualificaren de "chunchullos". La utilització d'aquests termes va provocar la reacció del tinent batle de Cultura, Sr. Puigserver, en el sentit de qualificar aquesta moció, pel seu llenguatge, de digna de ser duïta al jutjat. El Sr. Martí, en nom del grup mixt, també es va interessar pel cost del viatge a Canàries de dos regidors, cosa que no aclariren gaire bé els responsables, que digueren que havia costat entre les 100 i 150 mil pessetes. També hi va haver demanda d'informació sobre la col·laboració de l'Ajuntament en la funció del cantant Manolo Escobar. Segons els membres del govern municipal, aquesta col·laboració va consistir en la compra de 200 entrades a mil pessetes cada una.

Arnau Tomàs.

COMISSIO DE GOVERN.

La darrera comissió de govern celebrada sota la presidència del batle de la ciutat va prendre aquests acords:

Desestimar el recurs de reposició posat pel Club Nàutic de S'Estanyol contra l'acord del Consistori del 10-9-86 i, per tant, denegar la llicència municipal d'obres per construir voravia i paret d'una part del recinte del Club. Per tal motiu, l'esmentada entitat serà avisada perquè enderroqui la paret il·legalment construïda.

Varen ser concedides 31 llicències d'obres particulars amb unes taxes de 978.326 pts.

Quan a subvencions i ajudes, varen rebre l'aprovació la subvenció de 5.000 pts. per autocar que dugui turistes de la tercera edat a visitar el mercat del divendres a Lluçmajor des de gener fins a març, i la beca de 12.000 pts. concedida a Francisca Heredia Fernández per a la compra de llibres de text i material escolar per als seus fills matriculats en el C.P. de S'Arenal.

A.T.

**TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO**

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIO
ANTONI VIDAL**

**AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI**

Tel. 66 06 88

INAUGURACIÓ DE LA PEIXATERIA.

El 23 de Gener passat, coincidint amb la celebració del mercat de cada divendres, va ser inaugurada la reforma i remodelació de la peixateria municipal. Hi varen ser presents el President del Govern Balear, Sr. Gabriel Canyelles, el Conseller d'Indústria i Comerç, Sr. Gaspar Oliver, el Batle de la ciutat, Sr. Antoni Zanoguera, membres del Consistori i tècnics municipals que han participat en les obres.

Tal com informàvem en passades edicions, la reforma del mercat del peix ha estat profunda i ha tingut per objecte el condicionament de la vella infraestructura existent a les normes sanitàries i higièniques que prescriu el reglament de venda de productes alimentaris.

JOSE MIGUEL PINO DEL RIO.

Dia 17 de gener, a l'edat de 43 anys, va morir a la Policlínica Miramar l'arquitecte municipal José Miguel Pino del Río. El Sr. Pino del Río, a qui fa poc li va ser detectada una malaltia que ha tingut un ràpid desenllaç, era d'ori-

seva tasca més important per la transcendència social que té ha estat la direcció del Pla General d'Ordenació Urbana del Terme, realitzat durant els darrers anys a fi de dotar el municipi d'un instrument regulador de la planificació i gestió urbanístiques. El Sr. Pino, a més, era persona coneguda dins sectors socials de Palma, especialment pel seu càrrec de president del "Club de los Leones", entitat social i benefactora. Arran del seu èxit, l'Ajuntament de Llucmajor, encomanà un funeral dit en sufragi seu a l'església parroquial dia

gen canari però resident a Palma des de fa anys. Estava casat i tenia dues filles. Havia entrat a treballar com a arquitecte municipal a principis dels anys 70 durant el mandat del batle Gabriel Ramon i, durant tot aquest temps, ha estat l'autor de nombrosos treballs de construcció i reforma d'edificis, places i espais públics del nostre municipi. De tota manera, la

ADEU A PERNAT VADEL.

En Bernat Vadell i Roselló era un dels nostres col·laboradors.

S'ocupava de la secció Colombòfila, dins l'apartat d'esports.

Després de tres anys de sofrir una greu malaltia, va morir, el passat dia 26 de gener, a l'edat de 53 anys.

El recordam com a un bon company, col·laborador puntual i constant i cada mes (exceptuant aquesta darrera temporada en la qual ja no es trobava en condicions per escriure)

23 de gener. Tots els seus parents i amics, de forma particular la seva viuda, les seves filles i els seus pares, rebien el testimoni de la nostra condolència.

informava sobre les amolades de coloms i els torneigs que aquella entitat celebrava periòdicament.

Tota la revista expressa el més sentit condol a la seva família.

Que descansi en pau.

ACTIVITATS AL COL·LEGI NOSTRA SRA. DE GRÀCIA.

L'Associació de pares i el Claustre de professors del Col·legi Nostra Senyora de Gràcia organitzaren per als pares dels seus alumnes, el passat 27 de gener, una pel·lícula de vídeo sobre els actes celebrats per Nadal en el col·legi: Betlems, villancets... i una conferència sobre "El món de l'infant i la seva capacitat intel·lectual" a càrrec d'Isabel Ferrer, pedagoga, i de M. Isabel Pascual, psicòloga, de l'equip d'Assessorament Educatiu.

L'esmentat col·legi es va fer ressò del dia Internacional per la Pau i la no violència i el dia 30 de gener el grup d'alumnes de 8è EGB realitzaren una pintada per la pau a una de les parets de la Ronda de Migjorn.

JOAN SASTRE ELEGIT VOCAL DE LA CAMBRA DE COMERÇ.

L'empresari del calçat Joan Sastre Garau ha estat elegit vocal de la nova junta rectora de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Mallorca i Eivissa, que presideix l'empresari Pau Català després de les eleccions celebrades per substituir l'anterior president, el Sr. Buades, dimittit després d'haver estat elegit senador per Mallorca. Dins el repartiment de funcions de la directiva de la Cambra, Joan Sastre ha estat nomenat representant de la corporació dins la fira "Balears Nàutica" que anualment organitza l'Institut Firal de Balears (IFEBAL) de la Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear.

EXCURSIÓ "DIA DELS ENAMORATS".

L'Associació de Pensionistes, Jubilats i 3a. Edat de Lluçmajor ha organitzat una excursió el dissabte 14 de febrer, el dia dels enamorats.

La sortida serà a les 9 del dematí del carrer d'Es Born i l'itinerari és el següent: Carretera de s'Estanyol, Ses Salines, Llobards, Santanyí i visita al mercat, S'Alqueria Blanca, Calonge, S'Horta, Porto Colom i "La Ponderosa" on es dinarà, a les 2 de l'horabaixa. La tornada serà per Felanitx, Porreres i Algaida.

El preu per persona és de 1.200 ptes. per l'autocar i el dinar.

Tots els interessats d'anar-hi poden realitzar les inscripcions en el local social de l'Associació, C. Sant Joan 7 i 9 fins el dia 10 de febrer.

ARRIBA SA RUA.

Dia vint-i-vuit d'aquest mes els llucmajors tenim una cita important: Sa Rua. La concentració està prevista per les quatre i mitja al Passeig, i la sortida una hora més tard.

A fi d'animar la festa, l'Ajuntament ha contractat dues bandes de tambors i cornetes (una de Pollença amb 80 músics i l'altra de S'Arenal amb quaranta), a més de la Banda de Música de Lluçmajor.

Tots aquells que vulguin participar-hi, han d'anar a apuntar-se a l'Ajuntament, que subvencionarà amb 5.000 ptes. les carrosses i les comparses de més de deu persones.

L'itinerari d'enguany serà: Bisbe Taixaquet, Plaça Espanya, Carrer de sa Font, Jaume I, Convent, Jaume II, Carrer Major, Sindicat, Bisbe Taixaquet, per acabar a Plaça.

COMEDIA AL TEATRE RECREATIU.

El divendres, 6 de febrer, a les 21 h. s'esfenficarà l'obra "L'amo de Son Magraner" de Pere Capellà per un grup de mestres i pares del Col·legi Sant Bona-

ventura. Tots els interessats poden adquirir l'entrada per 100 ptes. al col·legi o al teatre Recreatiu.

VEINS DE SON VERÍ CONTRA L'EMPRESA DEL TENNIS.

Fonts de l'Associació de Veïns de Son Verí han manifestat a "LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLÉ", que l'associació està disposada a iniciar una sèrie d'accions legals contra l'empresa propietària del complex esportiu de Son Verí, Maha S.A. Segons aquestes fonts, les pistes de SQUASH i la piscina del complex són il·legals, en no ajustar-se als permisos concedits, per la qual cosa l'A. de V. de Son Verí tendria la intenció de dur endavant els recursos corresponents, fins a aconseguir la demolició d'aquestes construccions. Segons el mateix directiu de l'associació, l'empresa del tennis ha iniciat excavacions per a construir un gimnàs, i té en funcionament un "tobogan" des de l'estiu passat sense els permisos corresponents, acusacions que ha basat en l'existència d'un informe desfavorable per part dels serveis tècnics municipals.

Finalment, els residents de Son Verí es queixen de les molèsties originades pel restaurant-GRILL del complex esportiu, i afirmen que procuraran que no es torni a posar en marxa.

A aquestes queixes de l'A. V. de Son Verí, s'hi ha d'afegir la que formulen contra l'actitud de l'Ajuntament de Lluçmajor, a qui acusen de "no voler veure el que passa". En aquest sentit, es refereixen a la contesta rebuda al primer escrit de protesta que envien a l'Ajuntament l'estiu de 1985, que rebé com a tota contesta un escrit del Batle reproduint una carta de Maha S.A., l'empresa del Tennis Arenal. Fins i tot hem pogut contactar amb un membre de l'A. de V. que, a títol personal, afirma estar disposat a demanar el batle, Sr. Zanoguera, i el regidor d'Urbanisme, Sr. Artigues, acusant-los de no fer complir les lleis.

(N. de la R.: A un pro-

per número de "Lluçmajor de pinte en ample" tenim la intenció d'ampliar aquesta informació, incloent-hi la documentació que se cita en la precedent notícia").

UN 12 PER CENT DE LES URBANITZACIONS IL·LEGALS DE MALLORCA, A LLUCMAJOR.

Juntament amb Manacor, i després de Ciutat, Lluçmajor és el municipi amb més urbanitzacions il·legals, segons un informe elaborat pels serveis tècnics de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

Aquest estudi, segons l'equip redactor, no és exhaustiu, a causa de les pressions, la poca cooperació de molts d'ajuntaments i diverses mancances de material. Així i tot ha descobert 275 urbanitzacions i par-

cel·lacions il·legals a les nostres illes. D'aquestes, 179 a Mallorca.

Palma encapçala la puntuació per municipis, amb 61 urbanitzacions que passen de normes. Després de la capital vénen Lluçmajor i Manacor amb 21 per cap, seguides de Marratxí amb 19, Algaida amb 10 i així fins a devuit municipis.

Fent comptes, resulta que més d'una de cada deu urbanitzacions il·legals de Mallorca és el nostre terme municipal.

Aquest estudi forma part d'una iniciativa de la Conselleria per a elaborar un pla de reordenament urbanístic, que entre d'altres mesures, preveu un enduriment de les mesures disciplinàries i les sancions en matèria d'urbanisme, així com donar als ajuntaments més capacitat impositiva.

M.C.

ENQUESTA.

El passat 24 de Gener es va fer el darrer sorteig entre els que varen contestar l'enquesta. La sort va triar a Joana Xamena.

Ens han arribat notícies que malgrat tot, encara hi ha gent que no ha entregat l'enquesta. Estem fent gestions per poder ri-

far un darrer llibre on puguin participar tots aquests que encara no han duit el full i, no obstant això, la seva voluntat era de fer-ho. De totes maneres, els qui ho facin convé que l'entreguin abans de dia 20 de febrer, a fi de poder passar les dades a la impremta amb temps suficient.

S'Arenal

El parc aquàtic estarà acabat aquest estiu

Segueixen a intens ritme les obres de lo que na d'esser un dels millors "Agua-Park" del món. Es tracta d'unes instal·lacions en què el principal atractiu són les aigües en moviment. L'amplitud dels terrenys és d'uns cent-quaranta mil metres quadrats i el pressupost inicial arriba a prop dels nou-cents milions de pessetes. Parlarem amb el president Ricardo Moliner, el qual ens manifestà que es pretén que les esmentades instal·lacions entrin en funcionament el mes de juny o juliol d'aquest any.

Un important atractiu per la nostra indústria turística pareix que estarà acabat aquest estiu que ve.

CENTRE DE SERVEIS

Una altra temàtica de certa transcendència és la construcció d'un "polígon o centre de serveis" aprop de S'Arenal. Segons se'ns informa pareix que tindrà llum verda per part de les autoritats, encara que sigui iniciativa privada. Lo que no està gens clar és si la ubicació és o no és encertada.

Una carta oberta firmada per "un Il·lucmajorer-Arenaler" ha merescut molta d'atenció; fins i tot alguns dels promotors ens han manifestat que els agradaria posar-se amb contacte amb ell per poder clarificar punts de vista.

Llucmajor ciutat tingué en el seu dia totes les cartes a favor per a construir un polígon industrial, però l'hora passà...i ja s'han construït d'altres polígons dins Mallorca. Però el fet de que la indústria Il·lucmajorera hagi baixat bastant, de que el turisme tenguí molta força i que s'hagi construït l'autopista fins a S'Arenal, pareix que favoreix, avui per avui la ubicació del citat Centre de

Serveis aprop de S'Arenal. Però, seria bo localitzar-lo tant aprop d'una zona molt turística?

Ara bé, si no s'hi està d'acord, per què no en feim dos? Seria convenient o no?. La reunió del grup de Il·lucmajorers i s'arenalers interessats podria resultar positiva. Qui és un Il·lucmajorer-Arenaler?. Jo no som el de la carta, encara que visc a S'Arenal i som Il·lucmajorer de

CARNAVAL DE LA PLATJA DE PALMA

El "Carnaval de la Platja de Palma" de caràcter internacional es celebrarà el proper dissabte 28 de febrer. Dissortadament, coincidirà amb la rua Il·lucmajorera. Les dues festes podrien ésser més vistoses de no coincidir. Un altre any serà, esperam amb benefici de tots.

Bartomeu Sbert

AUSTIN ROVER

RectalAuto

RECAMBIOS TALLERES AUTOMOVILES

RANGER ROVER

1er classificat, París - Dakar

Av. Caballero Ramon Sanmartí s/n - Lluçmajor Tel. 66 01 46

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
Tot per al benestar psíquic
i físic de l'embarassada

C. Rigo núm. 73 (Lluçmajor)
Tel. 66 24 90 (dimarts i dijous horabaixa)
66 17 98 (particular)

Sant Antoni: foguerons i bulla

A diferents indrets del nostre poble, el foc i les tenebres, la llum i la fosca, la bondat de Sant Antoni Gloriós i la maldat del Dimoni, estaren representats simbòlicament pels foguerons que el dissabte dia 17 de gener il·luminaren el cel i encalientiren la terra, que prou falta li feia al cel un poc de claredat i encara més falta li feia a la terra un poc de calor. ja que les temperatures d'aquells dies eren massa fredes pel que estam avesats en aquest pla il·luminador.

Les flames i els calius triomfaren sobre la fosca i la fredor, i així, enrevoltats a les focateres se torrà porquim, se begué vi i alcohols d'altres graduacions (el temps ho propiciava), i els cossos dels llumajors més festius esclataren en cançons i balls fins ben entrada la nit.

A moltes barriades encengueren el seu caramull de llenya i molta de gent va deixar la comoditat del sofà i la camilla i sortí al carrer a refrescar-se el nas i les orelles per encalientir-les-se després.

A la placeta del Convent, amb bona organització per part de l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi de Sant Bonaventura, pegaren foc al fogueró i torraren a partir de les set i mitja. A devers les nou "Música Nostra" començà l'actuació oferint

una bona mostra del seu repertori habitual. Sant Antoni i el Dimoni jugaven a trenta-u. El Dimoni va fer trenta Sant Antoni trenta-u.

A la barriada de Na

Joanota, a la placeta Es Retorn, se va veure molta d'animació. Amb la col·laboració de Càrniques Semar i Bar Ca n'Eusebio, se va oferir als assistents sobrasada, botifarró i vi. Després

es va rifar una porcella. Participaren a la bulla els joves de la Banda Municipal de Música, i en Tolo Bergas i en Joan Xamena sonaren de bon de veres. En el concurs de ximbombades, el guanyador va rebre una copa donada per l'Ajuntament.

La placeta de S'Arraval, com és de costum, fou animada amb la presència d'Es Pastoret, en Crispulo i altres herbes de lo bo millor; i vénghen ximbombades i cançons de les que si no feren freguen. "Sa ràpida", "sa lenta" i aquella que si no se ve s'enquantra i si no s'enquantra se ve... i tira per cantar.

Organitzat pel Bar Gran Via, també el fogueró d'aquella barriada va fer flamada. De prest hi va haver carreres a peu, a partir de les sis torrada i, més tard, ball de bot amb la col·laboració de s'Escola de Dansa d'en Tomeu Bergas.

I d'altres foguerons feren més o manco foc i fum, com el del Bar Espanya, Bar Nadal, etc.

Sant Antoni se'n va anar i se'n va dur sa botella, i l'any qui ve tornarà i mos durà sa porcella.

Sant Antoni té un do per guardar ets animals, siau sempre el protector i alliberau-mos de mals.

Guillem Oliver

Existim i opinam

Potser molta gent s'haurà estranyat aquestes darreres setmanes quan hagi vist, tant personalment com pels mitjans d'informació la gran quantitat d'actes de protesta (vagues, manifestacions, etc) que hem duit a terme la immensa majoria dels estudiants, no tan sols de les illes, sinó també d'arreu de tot l'estat espanyol.

Tal vegada, les mobilitzacions d'estudiants d'altres estats de l'Europa Occidental han estat la flama que ha fet prendre aquest roi de pólvora, el de les protestes estudiantils, però no ha estat tan sols el mimetisme el que ha donat fruit al moviment, ja que el govern actual ha dotat als estudiants d'unes plataformes legals que aglutinen al seu voltant una immensa massa de joves preocupats per uns problemes comuns.

El fet és que la majoria dels estudiants estam disconformes amb el sistema educatiu arcaic que és imposat arreu de l'estat, un sistema en el qual no funciona ni la part econòmica, que és la base d'un bon sistema, i que pels altres aspectes també presenta una gran quantitat de deficiències, entre elles:

- La falta de motivació d'alumnes i professors cap a la seva tasca pel fet d'esser les classes monòtones i avorrides i no presentar mai al·licients pràctics.

- La falta de control i modernització de les matèries educatives.

- La dificultat per exercir un dret constitucional com és el de la llibertat d'educació i d'escollir el que es vol estudiar.

- El mínim augment de les despeses en educació i en canvi un gran augment de les taxes i una mala distribució de beques.

- La massificació de centres, classes de 45 persones, etc.

- L'aplicació d'una selectivitat econòmica i localista.

Foto: A. Amengual.

- La difícil implantació de l'ensenyament en català, per la manca d'interès del Govern Autònom i per les lleis negatives que arriben de Madrid que no ajuden en res a aquesta aplicació de l'ensenyament.

-Etc...

Aquí a les illes ens vàrem reunir un bon grapat de representants de centres, tant de poble com de Ciutat, i vàrem adoptar una sèrie de punts reivindicatius que es presentaren a la delegació del Ministeri a les Illes.

Sobre aquests punts i amb unes propostes serioses de solució els que vàrem esser designats per dur a terme la negociació hem mantengut una sèrie de reunions periòdiques amb el delegat del Ministeri. Les primeres reunions foren una presa de contacte i ara ja hem passat a negociar els

punts, tant a nivell estatal com autonòmic.

El problema de les negociacions és haver de negociar amb persones que tan sols són delegades d'un superior, això es deriva de la manca de competències en matèria educativa que sofreix aquesta Comunitat Autònoma, l'única amb llengua pròpia que no en té, ja que el partit socialista tant a nivell de Parlament Illenc com a nivell de Parlament de l'Estat es va negar a cedir les competències i per això haurem d'esperar uns anys més per assumir-les.

Però ara per negociar, s'han d'esperar les ordres de Madrid i això fa anar molt lentes les negociacions, en les quals a pesar de tot ja hem arribat a acords i estam segurs que la majoria dels punts que reivindicam s'aconseguiran. Tot això s'ha aconseguit gràcies al fet que els estudiants amb les

nostres vagues i manifestacions hem creat un clima de pressió que ha duit a la negociació a les més altes personalitats del govern, i també gràcies als mitjans de comunicació hem aconseguit que la nostra veu fos escoltada.

Aquests darrers emperò, s'han aprofitat dels actes de violència i llibertinatges de certs sectors ultradretans per desprestigiar un moviment estudiantil que a nivell d'illes se sent apolític, a pesar de les ideologies dels quals el formam.

Per tot això, i si s'aconsegueixen coses positives, aquestes no tan sols afavoreixen els estudiants, sinó també tota la nostra societat i, per tant, el mèrit i la feina de tots els estudiants, ens ha d'esser reconegut.

Jaume M. Tomàs i Clar.

Miquel Sbert, Miquel Bezares i Antoni Garau, protagonistes en els premis "Ciutat de Palma"

La convocatòria d'enguany dels "Premis Ciutat de Palma", el veredict dels quals va tenir lloc la vespera de Sant Sebastià, va tenir com a protagonistes les obres pictòriques, literàries i d'investigació de tres llucmajorers amics nostres i col·laboradors d'aquesta publicació. Es tracta de Miquel Sbert, Miquel Bezares i Antoni Garau. El primer d'ells, va ser guanyador d'una beca d'investigació en l'àrea de Ciències Socials, Miquel Bezares va quedar finalista del premi de poesia i Antoni Garau —que des de principis de gener resideix a Anglaterra formant part d'un intercanvi d'estudiants de Belles Arts—, va ser seleccionat per exposar la seva obra presentada al premi de pintura en l'exposició realitzada en el Palau Soler i Leïa.

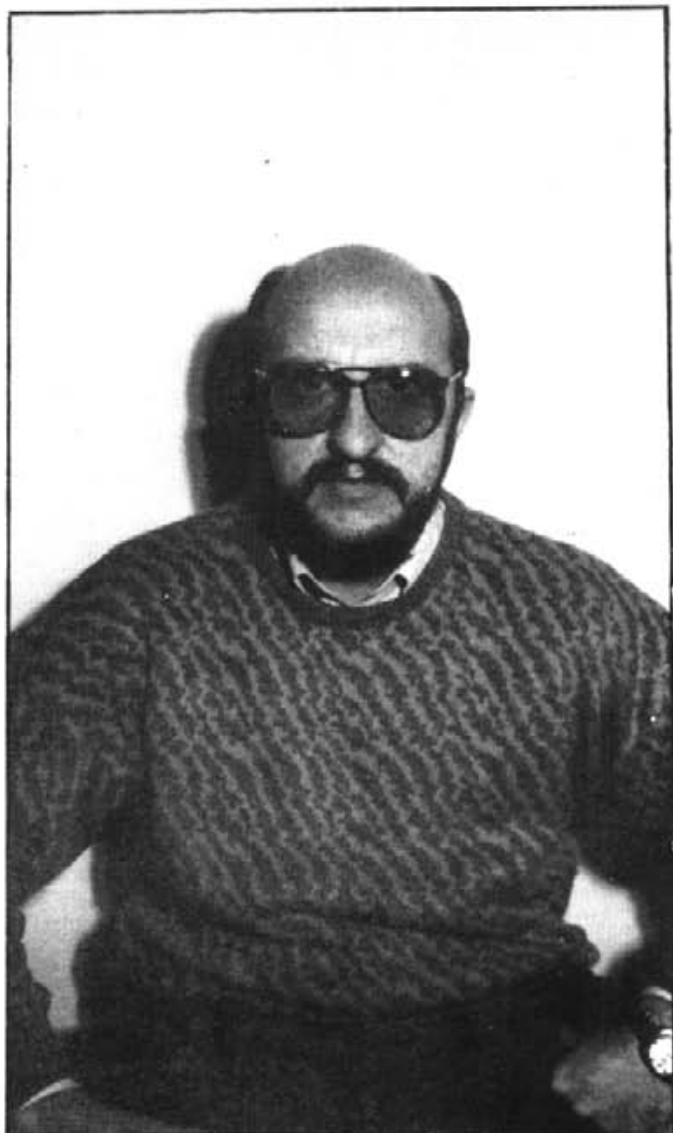
Miquel Sbert i Garau ha rebut la beca esmentada per a dur a terme un projecte d'investigació durant dos anys presentat amb el títol de "Contribució a l'estudi dels glosadors. Els glosadors de Llucmajor i la seva comarca". L'objectiu del treball és refer la biografia dels distints glosadors de la contrada, transcriure'n les anècdotes més significatives, arregar les

cançons de què són autors i que circulen de forma oral o escrita i fer el cens de les plaquetes, manuscrits i publicacions que contenen les seves obres. Per a aquest estudi, que seria en certa manera una continuació del que l'autor ja ha fet entorn de la figura del mestre Antoni Lleó, en Miquel Sbert espera comptar amb l'ajuda i col·laboració de tots aquells qui puguin aportar-hi informacions o materials referits al tema.

Per la seva banda, Miquel Bezares ha vist com el seu poemari "Gola i espill", un aplec de prosa i vers, quedava classificat com a finalista del premi de poesia. Malgrat la seva joventut, Miquel Bezares ha iniciat una vocació literària que el du a cultivar diversos gèneres i que ha reconegut reconeixements públics com el premi "Mecanoscrit" per a narració curta d'autors joves (1986) i ara aquesta nominació com a finalista en els "Ciutats de Palma".

En nom de tot l'equip de "Llucmajor de pinte en ample" donam l'enhorabona als dos premiats i els encoratjam a continuar en les respectives tasques culturals que han emprès.

MGS.

Miquel Sbert.

Miquel Bezares.

"la Caixa"

CAIXA
DE
PENSIONS

Juan Monserrat i Miquel Manresa encapçalaran les candidatures del PSOE i PDP

La carrera cap a l'alcaldia ha començat

La resta de formacions polítiques treballen en l'elaboració de les llistes electorals

Amb l'any nou podem dir que es va donar es sus de sortida en la carrera cap a l'alcaldia i encara que manquen cinc mesos per a la cita electoral de juny, les distintes formacions polítiques llucmajorers dediquen tots els esforços a la confecció de les respectives llistes o candidatures. En aquest sentit, el PDP i els socialistes han estat els més dematiners i així el nom de la persona que han elegit com a número un ja ha estat donada a conèixer als ciutadans i possibles electors.

La designació del candidat democristià ha causat una certa sorpresa per quant s'esperava la presència, en tan privilegiat lloc, de l'actual portaveu del grup mixt municipal, Miquel Martí. Finalment, el primer lloc ha estat per a Miquel Manresa i es desconeixen, de moment, els noms de les setze persones que completaran la llista, encara que és d'esperar que alguns dels altres regidors "mixtos" intentin repetir l'experiència.

Pel que es refereix als socialistes, tot sembla indicar que no estan disposats a continuar representant el paper d'oposició mantingut a les dues legislatures, i en aquesta ocasió, han aconseguit el "sí" de Joan Monserrat. Sense cap dubte, el PSOE s'ha tret un as de la màniga amb anterioritat a la partida perquè és d'esperar que la presència de Joan Monserrat encapçalant la candidatura propiciarà la presència de cares noves a la llista socialista com sembla que està succeint després d'una sèrie de contactes i converses que s'estan mantenint.

Aquesta anunciada renovació de la llista del PSOE, de per sí ja positiva cap a una possible captació de nous vots, s'uneix la

circumstància que, pels antecedents familiars, Joan Monserrat connecta amb els sectors tradicionals socialistes de Lluçmajor. No en va, el seu padrí Joan Monserrat i Parets va ser el primer socialista que va ocupar un escó en el consistori llucmajorer.

MOLTES INCOGNITES.

Si s'han aclarit les incògnites referents a les llistes socialistes i democristiana no ha estat igual als restants partits que conformen el mapa polític llucmajorer. Tant AP com UM o CDS no han fet pública cap decisió sobre els candidats possibles o llistes, i el mateix es pot dir del PSM i IU, les quals, juntament amb PDP i PSOE seran les set formacions polítiques presents a l'assenyalada data electoral de juny.

Quant als regionalistes de Jeroni Albertí, totes les traveses apunten a l'actual conseller Miquel Clar, primer batle democràtic de la vila, per ocupar el primer lloc de la llista i en la qual, presumiblement, estaran Joan Puigserver i Bernat Tomàs. D'altra banda, UM té previst instal·lar-se durant els pròxims dies, igual que altres partits, a la Plaça d'Espanya.

Aliança Popular es veurà en aquesta ocasió en solitari per realitzar l'oferta electoral, perquè els democristians, companys de viatge en altres compromisos davant les urnes, han quedat pel camí. Els aliancistes encara estan desfullant la margalida i mentre uns asseguren que serà l'actual batle Antoni Zanoguera, el qui encapçalà la llista, d'altres consideren que podria donar-se "canxa" a Sebastià Artigues, home fort en l'equip de govern del present Consistori.

Miquel Manresa, Cap de llista del PDP.

Joan Monserrat, cap de llista del PSOE.

D'altra banda, els del CDS, de Suárez, representaran la novetat en els propers comicis i, de moment, es sap que a les files s'hi alineen membres de l'extingida UCD i també militants nous. Es compta a més a més, amb una infraestructura a S'Arenal i la designació del candidat a l'alcaldia podria recaure en Joan Noguera. Des de la mateixa constitució del comitè local han treballat per incrementar la seva presència a Lluçmajor.

Per acabar, la variació d'opcions polítiques que podrien escollir els votants llucmajorers previsiblement es completarà amb Esquerra Unida. Manolo García podria encapçalat la llista que intentarà recollir el vot comunista del nostre terme municipal.

ELS NACIONALISTES DEL PSM.

No cregueu que m'hagi oblidat del PSM. La notícia sobre els nacionalistes ha quedat per al final ja que,

des d'un mitjà de comunicació de Ciutat es va anunciar la presència del nostre director, Maties Garcies, en el primer lloc de la llista del PSM i des d'aquell moment s'ha intentat involucrar aquesta revista en l'esmentada candidatura. Al respecte, hem de dir que la informació va ser precipitada i recollida d'una reunió, en la qual no es va prendre definitivament aquesta decisió.

Amb les cartes sobre la taula s'ha de dir que, en aquests moments, s'està procedint a muntar i organitzar la infraestructura del PSM a Lluçmajor amb vistes a la cita electoral del proper mes de juny. A mitjans del present mes les gestions es podrien concretar en la formació d'una llista que també inclouria la presència de representants nacionalistes de S'Arenal.

Francesc Verdera.

Eleccions: Debat obert

La presència del PSM a Lluçmajor

D'entre les diverses possibilitats que tenia a l'hora d'escriure aquestes línies m'he decidit per donar-los un to més personal. M'hi ha decidit el fet d'haver sortit a un diari de Palma el comentari que jo era el candidat del PSM a la batalla de Lluçmajor. Davant aquest fet cal aclarir postures:

1) Efectivament, i des de ja fa cert temps, estic vinculat al PSM encara que molt poques vegades hagi actuat públicament en nom de tal partit. Les raons de la meua adhesió al Partit Socialista de Mallorca són clares: el PSM és l'única força política que m'illusiona i que em fa concebre esperances en la transformació positiva del meu país i la gent que l'habita. Aquesta il·lusió i aquesta esperança es fonamenten en diversos punts:

-En el contingut ideològic: el PSM ocupa en solitari l'espai polític del nacionalisme d'esquerra a Mallorca. Aquest component ideològic es tradueix en la lluita i el treball per una societat progressista i per una Mallorca amb capacitat real d'autogovern més enllà de l'actual descentralització. Per al PSM la societat mallorquina ha de tenir institucions i lleis que la permetin governar àmpliament sense imposicions de fora. Es tracta de fer-ho donant lloc a una ordenació racional del territori, afa-

vorint els sectors desvalguts, promocionant la cultura i la llengua pròpies...

-En la forma d'organitzar-se: el PSM neix ja fa més de 10 anys amb la voluntat de recollir les aspiracions de sectors que lluiten per la democràcia, l'autogovern, la justícia i els drets culturals enfront de la dreta i de les sucursals del PSOE i altres partits. El PSM és un partit creat des de baix. No depèn de grans estructures i no està ofegat pels sucursalisme dels que tot ho decideixen a Madrid i segons els interessos de Madrid.

-En la gent que hi milita: en general és jove, compromesa i senzilla, està il·lusionada en el seu projecte polític i no queda cegada per ocupar càrrecs ni per fer carrera a costa de qualsevol principi.

EL PSM A CADA POBLE.

2) Com que pens que el PSM ha d'arrelar definitivament a cada municipi i que ha de tenir veu i vot en totes les institucions on es decideix el present i el futur dels mallorquins, veig necessari que entri a formar part de la vida política llucmajorera. Cal que sigui una de les opcions a elegir en la pròxima confrontació electoral municipal. Per tal motiu m'he decidit a ajudar-li perquè sigui una força política que promogui la renovació del nostre Ajuntament i un govern de

progrés per a Mallorca i totes les Balears. Si creim que l'esquerra nacionalista ha d'existir, no hem d'esperar que caigui del cel ni que vengui de la mà dels qui no hi creuen ni la volen. L'hem de crear i potenciar a cada poble els qui ens identifiquem amb el seu projecte.

LA CANDIDATURA DE LLUCMAJOR.

3) Afortunadament, ja hi ha un grup de persones que fan feina a Lluçmajor i a S'Arenal per la implantació del PSM. Es gent que ha treballat en diversos camps de la vida local i que ara veu necessària la presència d'unes veus i uns vots mallorquinistes i progressistes dins les institucions locals i autonòmiques. A hores d'ara ja s'ha constituït l'Agrupació local del PSM-Esquerra Nacionalista dins la qual em pertoca actuar de coordinador i portaveu. L'objectiu immediat de l'Agrupació és incrementar la militància i les adhesions i perfilar la candidatura local. En aquest sentit no hi ha cap decisió defini-

tivament presa sobre qui l'ha d'encapçalar, només "hipòtesis de treball". En el seu moment es donaran a conèixer els noms que corresponguin.

LA REVISTA I ELS PARTITS.

4) La meua dedicació al PSM respon a una decisió personal que no implica per res la totalitat de la revista. Si després d'uns anys de dedicació a activitats socials i culturals —a partir d'una decisió que crec coherent— ara em pertoca dedicar-me a fons a un partit polític que recull moltes de les aspiracions abans defensades des d'altres plataformes, caldrà prendre mesures perquè quedi delimitada la meua opció personal del conjunt de "Lluçmajor de pinte en ample". El conjunt de la redacció ja està treballant en aquest propòsit i prest se'n donaran notícies. Es tracta de mantenir la revista independent del PSM i de tots els altres partits polítics, sense impedir la col·laboració de ningú.

Maties Garcias.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrats 37
Teléfono: 66 04 44
LLUCHMAJOR Mallorca

NAVARRA 2 - TL. 660426

LLUCHMAJOR

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCHMAJOR: Pescador, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

Encontre d'estudiosos de toponímia

D'uns anys ençà, la recollida i estudi de la toponímia o noms de lloc de la nostra geografia rural i urbana han començat a prendre volada. Avui ja són un bon nombre els investigadors mallorquins que han emprès la tasca pacient de recórrer terreny, entrevistar pagesos i mariners i de consultar mapes i arxius per tal de fitxar la major quantitat possible dels noms que donen fesomia a cada indret de la nostra terra. L'objectiu primer és formar un aplec sistemàtic de les denominacions d'accidents geogràfics (muntanyes, turons, penyes, cales, tenasses...) de les explotacions agràries i les formes concretes que prenen (possessiones, finques, rotes, sementers, establis...), dels elements urbans de viles i ciutats (carers, places, barriades, llogarets...) i, en definitiva, de tot quant els homes, en el transcurs de la història, han batejat amb nom propi per llevar-li la condició freda de l'anonimat. La col·lecta de materials, però, no és l'objectiu últim del toponimista; aquesta no és més que la feina de camp. S'imposa, després, la classificació del material i la seva posterior interpretació. El resultat no és sols la conservació d'uns mots avui potser en perill de desaparició, sinó també la interpretació d'uns materials lingüístics de grans interès per a la comprensió del passat històric i, fins i tot, de notable valor auxiliar per a les

ciències biològiques, la geologia, l'antropologia, la sociologia i un ample ventall de sabers que poden aprofitar els noms de lloc per als seus estudis concrets. A títol d'exemples ben coneguts, tots sabem que la correcta interpretació de l'etimologia de Bunyola, Pollença o Llucmajor banda tota creença llegendària que els relaciona amb bunyols, pollastres o torxes imponents. O també sabem que algun nom antic de possessió ha donat rastres per al descobriment d'importants jaciments arqueològics desconeguts.

ELS ESTUDIS DE TOPONIMIA A MALLORCA.

Els estudis dels noms de lloc de Mallorca varen tenir una fita, els anys 60, amb el *Corpus de Toponímia de Mallorca* i els corresponents mapes de J. Mascarió Pasariu. Més recentment, amb un enfocament més localitzat però també més profund, han destacat els treballs del santanyiner Cosme Aguiló sobre Cabrera, la Dragonera i el terme de Santanyí. També els que han fet els filòlegs Joan Miralles i Jaume Corbera o els geògrafs Climent Picornell i Onofre Rullan. I, sense anar més enfora, l'arreglada i classificació del nostre país Jaume Oliver donada a conèixer en el seu recent llibre "Llucmajor: espai educatiu i recorsos didàctics".

ENCONTRE A LLUCMAJOR.

Va ser el professor Jaume Oliver qui actuà com a amfitrió del darrerencontre d'estudiosos mallorquins de toponímia. Aquestencontre va tenir lloc el passat dissabte 31 de gener i perquè com a escenari diversos indrets del nostre terme amb especial atenció a la marina. La reunió, en un dia plujós i fred que afortunadament s'aclarí cap a migdia, va començar davant "Bahía Azul" (exemple molt bo de topònim nat durant els anys 70 arran de la proliferació d'urbanitzacions turístiques i residencials que sovint no han respectat els noms tradicionals). Tot seguit, l'expedició va continuar en direcció al Cap Blanc, devora els penya-segats del qual va fer una aturada. Després, hi va haver la visita a les cases de Capocorb Nou que, contrastant amb el seu passat esplendorós, ara es troben abandonades i en estat lamentable. Cap a migdia, els congregats es traslladaren a s'Estanyol, on en Jaume Oliver va presentar i sotmetre a discussió la metodologia i els resultats del seu treball referit a Llucmajor. De la reunió, en sortiren conclusions com la necessitat d'establir criteris homogenis a l'hora de classificar els topònims i la urgència de redactar un vocabulari que definesqui amb claredat els termes referits a elements i accidents

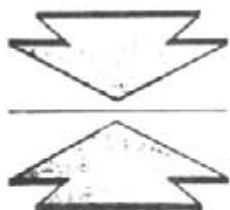
geogràfics; què entenem exactament per "foravila", "vela", "tenassa" i tants d'altres mots no prou aclarits, sobretot per mor de les diferències dialectals.

PRESENTACIÓ DE LA REVISTA I DE FOTOGRAFIES.

La reunió va acabar a Llucmajor on, a la biblioteca de la Caixa de Pensions, hi va haver la presentació de "Llucmajor de pinte en ample" amb un balanç i exposició de l'activitat feta durant més de cinc anys. També varen ser exposats els reculls de fotografies de cases de possessió i de mostres de l'arquitectura popular del terme arreplegades durant anys per les càmeres dels nostres col·laboradors Antoni Oliver i Antoni Monserrat.

La jornada va acabar, ja entrada de fosca, amb el propòsit de realitzar noves sessions conjuntes que, com la present, recollesquin alhora l'esperit de feina i de lleure dels estudiosos i interessats per la conservació dels topònims que donen vida al nostre entorn i al nostre paisatge.

Maties Garcias.

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEdiU -PSICOLOGIC**

LLUCMAJOR

carrer Antoni Garcias 1-a

**certificats
mèdics per
permís de
conduir i
licència d'armes**

Horari

dilluns i dijous de 16³⁰ a 21 h.

"Encar que us nimbi el cap el pleniluni"

(Carner Ofrena).

Dia 26 del mes passat es duagué a terme el primer ple ordinari d'enguany, però, no ha esdevingut allò d'Any nou, vida nova, que tots esperàvem amb deler, tot al contrari, la cosa està agafant una acceleració de collons de mico i de segur que és pel gran esdeveniment que ha predit els nostres futuròlegs per al juny d'aquest mateix any. Sigui el que sigui, el que ha de passar deu ser molt gros perquè els nostres regidors estan fent veritables esforços per a deixar netes les arques (de doblers, s'entén) del nostre benivolgut ajuntament i és que si per "desgràcia" no tornassin a pujar i a ocupar els comodíssims seients que tenen no convé deixar cap mossegada per als que vindran, si més no, demostrant la seva bona fe, deixaran més d'un paperet d'aquests que posen en lletres grosses "FACTURAS" O "DEBEN PAGAR" i veurem llavors d'on treuran els doblers els altres. No, no és que m'hagi errat escrivint "FACTURAS" o "DEBEN PAGAR" (està ben escrit en "castellano") el que passa és que a hores d'ara el nostre ajuntament o encara no ha assumit el paper de normalitzador lingüístic que li per-

toca o és que, com que mai té doblers, empra el paper que l'oncle Paco repartia en el seu temps (però són suposicions, que consti). I no en parlem, però en parlem que quan els ciutadans del nostre poble assisteixen a algun ple (ordinari o extraordinari —amb el bon sentit de la paraula—) en surten amb un siulo continu vers les orelles que produeix als humans (i és cert això) escoltar el castellorquín (idioma dels entesos —segons m'han dit— i és que està bé això de saber idiomes, però, segons quins, millor parlar-los sols a casa)

I tornant al ple del mes passat; dues foren les coses que més cridaren l'atenció, la primera; el continu supòs, pens, creim, més o manco, me pensava... per part dels que ara estan al cap del govern del poble i la continuu manta per part de l'oposició (veurem què faran si arriben a asseure's a l'altra banda) i la segona; la carta sorpresa que sortí a "Ruegos y preguntas" (precis i preguntes) que indignà més d'un regidor, i és que segons quines coses convé dir-les d'amagatotis perquè en públic couen més.

El que us dic jo, política, tot és política!

Laurentí Lea.

Problemes amb el fems

Es molt fàcil de trobar qualsevol dia de la setmana, a qualsevol cantonada (solen alternar), caramulls de fems que els femeters han arreplegat per llavors passar amb el camió i endur-se'ls; però per desgràcia aquests caramulls són freqüentment "OBLIDATS" i queden allà fins el dia següent si duen la sort que passin.

Si això succeís un pic a l'any no tendria gens d'importància, però resulta que passa cada setmana i cada vegada són més els desafortunats propietaris dels caps de cantons que han d'aguantar els fems dels veïnats.

S'ha fet més d'una protesta a l'ajuntament, curio-

sament en sabem d'una teta no fa molt de temps i varen haver d'esser els peons de l'ajuntament els qui varen haver de recollir-la però per anar a cercar els fems de la persona que havia fet la denúncia varen haver de passar per davant dels altres caramulls que hi havia dins el mateix carrer i no se'ls endugueren. Amb això no volem dir que sigui feina seva però aquí està millor el qui manco en fa.

Voldríem recordar a l'ajuntament que no estaria de més recordar als femeters quina és la seva funció, i si aquests no compleixen suposam que hi deu haver un responsable.

C. Serra.

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO
TERRASSA

Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !...

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

FOTO D'ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

El carro d'en Manolo i altres encallaments

Miquel Cardell.

Manolo Escobar va actuar a Lluçmajor, a teatre ple i mil pessetes l'entrada. Això ja és vell. Com també ho és demanar-se com li deu anar a un cantant que, enlloc de "fer el Nadal" a un brillant teatre de capital, el passa en gira per teatres de poble de província.

Però no és sobre això, lector, que et vull proposar una reflexió.

Tampoc no és sobre el nacionalisme expansiu de l'espanya castanyolera que insisteix a fer-mos creure que entre aquí, Badajoz i Jerez de la Frontera no hi ha diferència.

Com que "el que al oir viva España/ con un viva no responde, / si es hombre no es español/ y si es español no es hombre", i ja és sabut que esser qualsevol cosa distinta d'home i espanyol és ser una merda, jo et vull proposar, lector pacient, que recordis una retxa del prospecte publicitari del recital escobarístic. La que feia referència a la "colaboración especial" de l'ajuntament, sempre magnífic, de Lluçmajor.

En què va consistir, aquesta colaboración tan especial? Es refereix als municipals que guardaren l'ordre de les coes de la guixeta del Teatre Recreatiu? Vol dir que l'ajuntament nostre va pagar una sèrie de despeses del show, com pugui esser el lloguer del teatre, a canvi d'unes entrades que després rifaria en una intel·ligentíssima maniobra de difusió cultural sense cap afany electoralista? Vol dir encara més?

També ens podríem demanar per què, en nom de la igualtat d'oportunitats, el pressupost municipal no va col·laborar també, per exemple, amb el recital de "Peor Imposible" a la discoteca Trui.

Ja posats a fer, ens podríem interrogar sobre l'assessorament que varen rebre els hàbils gestors de la política cultural llucmajorera. Va esser, tal vegada, el de l'empresa de contractació artística que or-

ganitzava la gira del "cupletero", que és la mateixa que ens subministra les berbenes de Santa Cànida o els concerts de rock que, amb un afònic equip de so, celebren a Plaça els Anys Internacionals dels Joves, quan pertoca? Si fos així, ens podríem demanar també si els nostres polítics no van a mirar a d'altres bandes, que n'hi ha, a veure si en donen més i millor?

En qualsevol cas, i baldament l'electoralisme li passi sovint per damunt, pareix que tots els qui hi han pensat un poc estan d'acord que el principi que ha de regir la política cultural d'una institució pública és l'afavoriment de les manifestacions que poden enriquir culturalment la comunitat, i, fonamentalment, aquelles que la iniciativa privada no pot mantenir, o les que tenen un públic momentàniament minoritari, però potencialment i desitjablement ampliable amb una major difusió.

Volen dir els pressupostos responsables de la suposada política cultural llucmajorera que les masses enfervorides no haurien omplit igualment Ca's Coix si haguessin hagut de pagar diguem que cent pessetes més?

Tots els camins d'aquesta reflexió em menen a demanar-me si l'Ajuntament té realment una política cultural, sigui quina sigui; si té un projecte cultural i una idea

mínimament coherent de com dur-lo endavant. Que és com qui demanar-se si els escassos doblers que la casa de la Vila destina a la cultura en general tenen possibilitats de millorar el futur de Lluçmajor; o si es gasten sense ordre ni concert, i els se'n du el vent o el primer espavilat que en sap o el potencial votant, en forma d'adul·lació miserable.

Què ha fet per la cultura l'ajuntament que presideix Don Antonio Zanoquera? (o quines alternatives, quina crítica ha proposat l'oposició?)

Vull dir, què ha fet a part de mantenir unes iniciatives preestablertes: Fires, Sta. Cànida, Banda de Música, etc. (si millor o pitjor, ho deixarem anar). Vull dir a part d'aprofitar mínimament l'oferta de les institucions i autonòmiques?

Se m'acud ben poca

cosa. El concurs de pintura i escultura? ara que tothom posa en qüestió la validesa d'aquests concursos, fins i tot dels que apliquen uns criteris un poc menys fòssils que el nostre?

Això sí, s'ha començat la construcció d'una casa de Cultura, o com es digui; però al servei de quin projecte?

On és el teatre, on el jazz, on algun concert de pop, on la cançó catalana (els nous cantautors mallorquins, per exemple), on alguna beca, per a investigació de temes locals, si voleu, o per a que algun jove llucmajorer pugui dur a terme uns estudis? Només eren exemples.

I la normalització lingüística? Se'n recorden del pla que aprovaren fa quasi quatre anys? Era magre, però era un pla. Que s'havia d'aplicar poc a poc a mesura que hi hagués doblers. L'aproven ells, però sembla que els doblers poden gastar-se abans amb en Manolo Escobar que en retornar a la nostra llengua un mínim de dignitat i la vida que li han estat robades. En poques paraules, pens que una política cultural que merescui aquest nom, ha de demostrar (i necessita per a fer-se), sensibilitat, un poc de coherència amb un projecte, i un poc de preparació cultural dels qui la dissenyen o la duen a terme.

El poc que n'he trobat, no em sembla venir del nostre ajuntament.

Tal vegada saben que un poble un poc més culte no els aguantaria; o, pot ser, senzillament, no en tenen ni punyetera idea.

**SANEAMIENTO
CALEFACCION**

Gabriel Oliver

**INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR**

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Entitats de Lluçmajor

El Club Ciclista (I)

No havia començat encara el segle quan a Lluçmajor es construïa el primer velòdrom i aquest fet és un indicatiu de l'afició a l'esport del ciclisme, constant al nostre poble. No és difícil de trobar-nos per les carreteres els corredors suats d'eufòria, amb colors vius i ànsies de velocitat. Els millors ciclistes i els aficionats anònims moltes vegades van al mateix pas i a la mateixa volta; així també ho devien fer els nostres avantpassats... i encara són molts els qui recorden amb nostàlgia els velòdroms que tan bé anirien pel ciclisme llucmajorer.

Per parlar de ciclisme seria injust prescindir de l'època dels velòdroms i del corredor singular Miquel Llompart, guanyador de tantes victòries i enaltidor del nom de Lluçmajor.

El primer velòdrom va ser construït en 12 dies i inaugurat el 17 d'octubre de 1897. L'autor del projecte i director de les obres era D. Ramon Gurgui, un constructor dedicat també al ciclisme. El velòdrom es va edificar al denominat "Hort dels Frares" (a l'actual C. Sindicat) i la seva extensió era de 15.000 m².

Miquel Llompart, en el velòdrom de son pare i amb la banda d'una de tantes victòries.

La pista tenia un desenrotllament per la corda de 250 mts. amb una amplària de 6,50 mts. a les rectes i 7,30 a les curves i un peralt de 3,15 mts.

El segon velòdrom es va fer al carrer del Monestir i la primera carrera possiblement es va realitzar el 1916. Hi venien corredors francesos —en Renier, en Manchon— i deien que aquesta pista era la millor d'Europa. Però de la mateixa manera que havia desaparegut el primer va desaparèixer el segon i el motiu era clar: la venda de solars per a la construcció de cases.

Cap a l'any 1925 es va construir el 3r. velòdrom a la finca anomenada "Na Federica" a la carretera del Cap Blanc, prop de la via del tren i de l'escorxador —actualment la finca es diu "Es velòdrom".

El promotor i gerent fou n'Antoni Llompart, amb la col·laboració de molts de senyors i d'aficionats a la bicicleta. Aquest velòdrom no era més gros que els anteriors, però era més pla, el peralt més baix i la forma molt més rodona.

Fins que es va desfer, cap als anys 40 va ser famós

pel conjunt d'espectacles: balls, revetles, patinatge, boxa... Hi va actuar en Paulino Uzcudum, subcampió del món de boxa i les orquestres locals "Marbel" i "Bahía" varen néixer i créixer dins el velòdrom. També es va fundar la Penya Llompart, amb l'organització d'unes apostes mútues amb bicicletes els anys 1932-35, això animava molt la gent, pareixia que tothom havia guanyat, però ben aviat el govern va eliminar tots els jocs.

L'any 1940 es va reorganitzar el Club Ciclista, perquè n'Antoni Llompart era un col·laborador entusiasta del ciclisme. Havia estat campió a la carrera de la Volta a Mallorca el 1913, quan tenia 23 anys —havia recorregut prop de 256 kms. amb unes 9 hores—. Per aquests anys s'organitzaven carreres amb els millors corredors illencs i s'atorgaven 40 pts. al 1r. i 20 al 2n.

MIQUEL LLOMPART,

El velòdrom del Monestir un dia de carreres (Foto Gil Ruiz 1916)

CAMPIO D'ESPANYA I DEL CRITERIUM D'EUROPA.

Els millors corredors il·lucmajorers eren en Miquel Janer a) Calco, en Bartomeu Roig, n'Antoni Noguera, n'Antoni Taberner i els fills de n'Antoni Llompart: en Guillem, n'Antoni i sobretot en Miquel.

En Miquel Llompart va començar la seva carrera ciclista el 1926 a 12 anys, quan va competir amb n'A. Taberner a) Xutet a la voltadora d'Algaida i des de llavors fou guanyador de

moltes carreres.

A 15 anys guanyà el campionat de velocitat per a principiants de Balears en el Tirador, a 16 el de velocitat per a 1es. categories, a 18 fou el 2n. en el campionat d'Espanya de velocitat, als 19 és campió de Balears darrera moto "stayer", a 20 torna guanyar el campionat il·lenc de velocitat i obté el 2n. lloc al campionat d'Espanya de velocitat per a professionals, a 21 anys és campió de Balears de mig fons darrera moto el 1935 i el 1939,

Festa del "Bon mot" al velòdrom del Monestir, organitzada pel "Círculo Catòlico" cap als anys 20. (Foto: Mestre Rafel Fanguet).

després de la interrupció de la guerra guanyà de nou el campionat il·lenc darrera moto; però és al 1940, a 26 anys quan recolleix els millors mèrits: és campió d'Espanya de velocitat, guanyar la Carrera Americana Internacional i el Criterium d'Europa darrera moto comercial. El 1941 és campió d'Espanya darrera una moto comercial Rudge conduïda pel seu germà Guillem i també és campió de fons en pista sense entrenadors i de mig fons darrera "Stayer". El 1942 guanyà un "match" de velocitat a Barcelona en el velòdrom de Gràcia però al cap de poc temps es veu obligat de deixar el ciclisme a causa d'una caiguda que li va fer perdre pràcticament la vista —només hi veia frontalment— i a més es va fracturar la base del crani. El ciclisme va perdre una gran figura i els comentaristes de l'època deien textualment que entre els pneumàtics d'en M. Llompart i el corró (rodillo) de la moto no hi passava ni un paper de fumar, tant si es tractava d'una moto comercial com d'una "stayer". La moto "stayer" tenia la particularitat de ser més alta i grossa i per això tapava més el vent als ciclistes i podien aconseguir més velocitat.

A partir de llavors es va dedicar a preparar i entrenar en en Guillem Timoner, el felanitxer tantes vegades campió d'Espanya, i als germans Bover. Per aquests mateixos anys el 3r. velòdrom es va desfer definitivament.

Coloma Julià.

ELECTRICA Calafat
CRISTOBAL CALAFAT JUAN

Unió Electrodomèstica Balear, S.A.

mepansa

expert

SHARP

BRAUN

TELEFUNKEN

AMSTRAD

FAGOR

Otsein

ZANUSSI

Schneider

Graciz

corcho

solac

ufesa

PLAYSONIC

ARISTON

DeLonghi

GRUNDIG

JVC

CEPIA

TEFAL

PHILIPS

THOMSON

alvima

SONY

Novelty

ITT

ARTHUR MARTIN

BUTSIR

MONIX

TORNADO

SUCA-MULLA

ELS PREUS.

LA COSTA DEL GENER.

Lo que comercialment se coneix dins els diferents mercats quotidians com "la costa del gener" també han afectat els mercats agrícoles i principalment el ramader.

Els preus de l'agricultura no van gaire bé, així com la garrova s'aguanta damunt les 35 pts. el quilo, no podem dir lo mateix de l'ametla, que ja fa un parell de mesos que està dins un mercat paràlitzat i que no aconsegueix sortir-ne. Si abans es va trobar que el bon preu que duia va fer que la gent les tragüés i el mercat va sofrir un gran embós perquè hi havia més oferta que demanda, ara l'ametla s'ha vista involucrada en un altre problema que ha estat la baixada del dòlar. A tot se li ha d'afegir la mala qualitat de l'ametla d'enguany, i que el pagès moltes de vegades no vol admetre, perquè sempre tindrà millor sortida una ametla amb bona qualitat que una que sia més magra.

En quant a la ramaderia també els preus van a la punyeta. Actualment hi ha molta d'oferta però la gent, que després de les festes se queda amb pocs doblers, va a cercar economitjar i cercant lo més barat consumeix més pollastres i conills que carn de porc i de xot.

Per tot això, i perquè també les cambres frigorífiques se troben plenes de gènere que ha sobrat perquè al seu temps se'n va dur molt de la península, els preus han sofert una

greu baixada, i principalment el xot, que enguany no ha tengut uns preus massa brillants per morde l'excés de carn d'aquesta raça que va entrar dins l'Estat Espanyol procedent del Mercat Comú.

Els preus dels animals en viu, en pessetes per quilo són:

porcelletes	a 280
xots	a 260
bous	a 500
truges	a 100

L'ANYADA.

MOLTA D'AIGUA I LES FONTS RAGEN.

Bon temps és el que ha fet fins ara per foravila i principalment per la zona de la Marina, la qual amb aquestes continuades brusques va recuperant-se a poc a poc de la gran sequedat que va sofrir fa uns quants anys.

El mes passat en aquestes retxes dèiem que amb el que anava d'any agrícola, de setembre a desembre, havia plogut uns cinquanta litres menys que l'any passat, i lo que podia esser el començament d'una preocupació dels pagesos s'ha vista borrada amb les bones pluges del mes de gener, ha duplicat els litres que caigueren pel gener de l'any passat, fent que de moment se recuperin aquests litres que dèiem de manco.

En aquest passat mes de gener a Lluçmajor dins el casc urbà va ploure uns 110 litres per metre quadrat, mentre que per la marina, on generalment sol ploure manco, alguns pagesos ens han dit que va fer damunt

els 90 litres.

Enguany, i a causa d'aquestes circumstàncies meteorològiques que fins ara ens han acompanyat, hi ha una satisfacció general dins la pagesia, perquè es preveu, sempre i quan no es desbarati, que l'anyada pot ser bastant bona, malgrat que sia prest per encara ferne segons quins comentaris; deim prest perquè fins ara només s'ha sembrat, i les ametles que són una de les coses més importants dins l'agricultura i que molts d'anys en aquest temps ja hi ha senya, enguany els ametlers encara no han florit de tot, solament qualcun ha començat a treure un parell de flors, aquest retard es deu sovint al fred que ha fet darrerament, i que també farà que no importarà tenir por a aquell refrany que empen molts de pagesos i que diu "Flor de gener no omple es paner". Tot i que els ametlers se preparen de bon de veres per a la floració podrem estar tranquils perquè la flor no serà de gener i esperem tots poder omplir es paner.

enguany és un any plover, com pareix que ha de ser, hi ha un perill i és que perilla que el gra no grani bé i que si el vent és de ponent a vegades grana millor que si plou tant.

Prova de tota aquesta aigua que ha fet quasi des del començament de l'any agrícola, el setembre, és que totes les fonts naturals d'aigua de Lluçmajor ragen a tota pastilla, tant si són les Piquetes de Pèlag que en l'estiu s'assecaren i no en sortia cap gota i ara en aquests moments la boca per allà on surt l'aigua va ben plena, com la font que hi ha devora Son Reus que també durant aquests anys anteriors va estar alguns temps sense rajar i ara en surt un bon roll, i si també és la font de Randa en surt tanta que si plou un poc la canal que la du per devora la carretera no basta i l'aigua hi surt per damunt.

La llàstima de tot això és que es deixassin perdre les canalitzacions que duen aquesta aigua al poble de Lluçmajor i que ara se

Però referent a les continuades brusques que hem tengut hi ha una petita diversitat d'opinions segons alguns pagesos, mentre que els que estan més a part de la marina diuen que si tornàs ploure no aniria malament perquè la marina de Lluçmajor vol aigua es vespre i de dia annigulat per així poder tenir humitat, altres pagesos que estan més a prop a la vila diuen que si

perd i qui sap on se'n va, quan lo seu seria que l'Ajuntament estudiàs la forma de dur-la a Lluçmajor i poder-la emprar juntament amb la que treuen del pou per abastir el poble, lo que suposaria un gran avanç per economitjar aigua d'aquesta que s'ha de treure del pou.

Xerrades de cafè

-Com es presenten ses eleccions municipals?

-Crec que seran molt calentes.

-Pot esser. Se celebraran en es mes de juny...

-No ho dic per això, sinó perquè malgrat encara faltin cinc mesos, pareix que tots es partits comencen a bufar en es foc.

-Es diu, ja, quins seran es primers de sa llista, ets aspirants a sa cadira de batle?

-Un, oficialment, ja s'ha pronunciat, com es PDP, que presenta en Miquel Manresa.

-Tots es caçadors el votaran...

-No ho creguis, perquè a Llucmajor n'hi ha molts de caçadors, i de totes ses tendències.

-Jo crec que es polítics ho són quasi tots escopeters.

-Caçadors de vots, al manco ho són quan hi ha eleccions.

-Quins altres han dit que volen esser batles?

-Diuen que es socialistes presenten en Joan Monserrat.

-A Llucmajor n'hi ha molts de Joans i de Monserrats.

-Aquest és es mestre d'escola i nèt des socialista assassinat a sa Guerra Civil Espanyola, en Miquel Monserrat Parets.

-Pot esser un bon candidat, encara que políticament és un desconegut.

-Això no és un obstacle, sinó tot lo contrari...

-I ets altres partits?

-No s'han pronunciat, encara que de rumors no en falten.

-Què diuen?

-Es partit d'en Suárez està entre dos Joans, en Noguera o en Gamundí.

-També n'hi ha molts de Noguera a Llucmajor.

-Aquest és en "Cresta" que va esser tinent de batle en es primer Consistori llucmajorer, es desaparegut partit d'UCD.

-Ha estat idò conseqüent amb ses seves idees.

-Tal vegada no es pot dir lo mateix amb sos altres, que se canvien de jaqueta contínuament, per tal de menjar coca consistorial...

-I Aliança Popular?

-Diuen que presentarà en Gaspar Oliver.

-S'actual conseller d'Indústria del Govern Balear?

-Es mateix, encara que d'aquest partit es pot espe-

rar qualsevol sorpresa. Més que una aliança és una olla de caragols...

-I es comunistes?

-Encara no han dit res, però crec que no tenen molt per triar...

-Pareix que es nacionalistes des PSM aquesta vegada presentaran una candidatura encapçalada p'en Maties Garcias.

-Estàs segur d'això?

-Al manco va sortir retratat an es diari...

-Es diaris diuen moltes mentides...

-I s'Unió Mallorquina?

-Diuen que en Miquel Clar, és de ses benzineres, vol esser altra vegada batle.

-Per jo, demà mateix.

-Uep!, vol dir que el votaràs?

-Jo no he dit tant, sinó que no em fa gens de no-sa.

-Quines altres notícies hi ha pes poble?

-Una de bona. Diuen que aviat asfaltaran es carrers de Llucmajor.

-Tots es carrers?

-No tots, es que componen "Es codrat".

-I perquè "Es Codrat"?

-No ho sé, tal vegada perquè es vehicles de sa propaganda electoral puguin donar moltes de voltes...

UN QUE ESCOLTAVA.

RECITAL DE GUITARRA

A CÀRREC DE

GUILLEM NOGUERA

DISSABTE, 14 FEBRER DE 1987

A LES 19 HORES

A LA SALA D'ACTES DE

SA NOSTRA - LLUCMAJOR

ORGANITZA I PATROCINA:

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

En el conjunt de les cases s'han realitzat nombroses reformes

So N'Hereu, el successor de L'Aqueria Concarri del segle XVI

Aquesta finca era coneguda en el segle XVI com a Alqueria Congami, i també fou coneguda com Son Garí.

Cap el 1554 Joan Oliver "dit lo Hereu", nadiu de la vila d'Algaida i la seva muller Jerònia, varen adquirir la possessió de Miquel Thomàs, notari. El nou propietari va donar nom a la finca, el qual s'ha perpetuat fins a l'actualitat.

En 1578 Joan Oliver als Hereu, fill de l'anterior, era el seu propietari i segons el cadastre d'aquest any, tenia un valor de 4.000 lliures. En 1685 era de l'Honor de Joan Miquel Oliver als Hereu, casat amb Margarida Monserrat, i en aquest any tenia un valor de 3.000 lliures. Com podem observar, la possessió havia minvat considerablement el seu valor, i més encara en 1777, en que el valor havia disminuït fins a 2.500 lliures, essent propietat d'Antonina Llopis. En el cadastre de 1837 la possessió figura a nom de Margarida Buades, com usufructuària de Casa Llopis.

En 1863, Francesc Solivelles i Oliver, va adquirir la finca (abans fou de Jacint Melia), tenint una extensió de 141 quarterades, i n'hi havia 85 de cultiva-

La silueta de les cases, abans de la reforma, recordava les de Son Noguera.

des. La ramaderia la componien 35 ovelles, 3 muls, 2 ases, 2 egües i 2 porcs.

NOMBROSES DESMEMBRACIONS.

Antigament la finca abarcava una superfície de 312 quarterades i després de les desmembracions sofertes fins el 1863, encara assolia 141 quarterades.

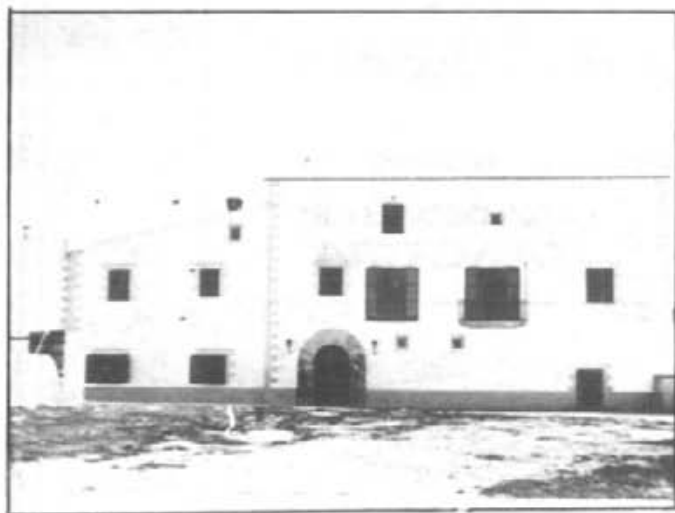
Però en el període 1876-1914 va sofrir noves desmembracions. En 1898 era de Pere Joan Miró i Cortes, i tenia una extensió de 100 quarterades.

En el present segle la possessió ha conegut distints propietaris i últimament és quan s'ha produït els canvis més notables en les cases, i sobretot en el seu entorn, que han fet

augmentar el valor de la finca.

La silueta de les cases, sobretot abans de realitzar les reformes, recordava en certa manera les cases de Son Noguera del Camí.

Les cases dels majorals no tenen res que envejar de les dels senyors, on ho destaca un esplèndid portal d'arc de mig punt. A l'extrem d'aquesta secció de les

Les cases de So N'Hereu una vegada reformades.

Panoràmica de la part posterior de les cases.

La capella-oratori també fou remodelada.

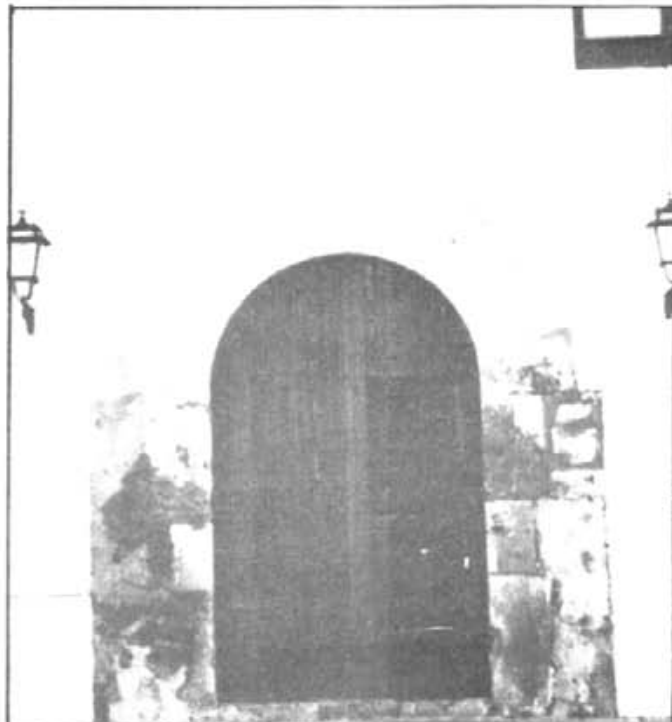
cases hi ha una Capella-Oratori, que també ha estat remodelada en tot el conjunt, ja que aquest recinte havia perdut tot el caire religiós. L'Indult Apostòlic per a poder celebrar Missa fou expedit a favor d'Antonina i Francina Llopis, germanes, el dia 6 de setembre de 1775, a Roma.

MONUMENTS PREHISTORICS.

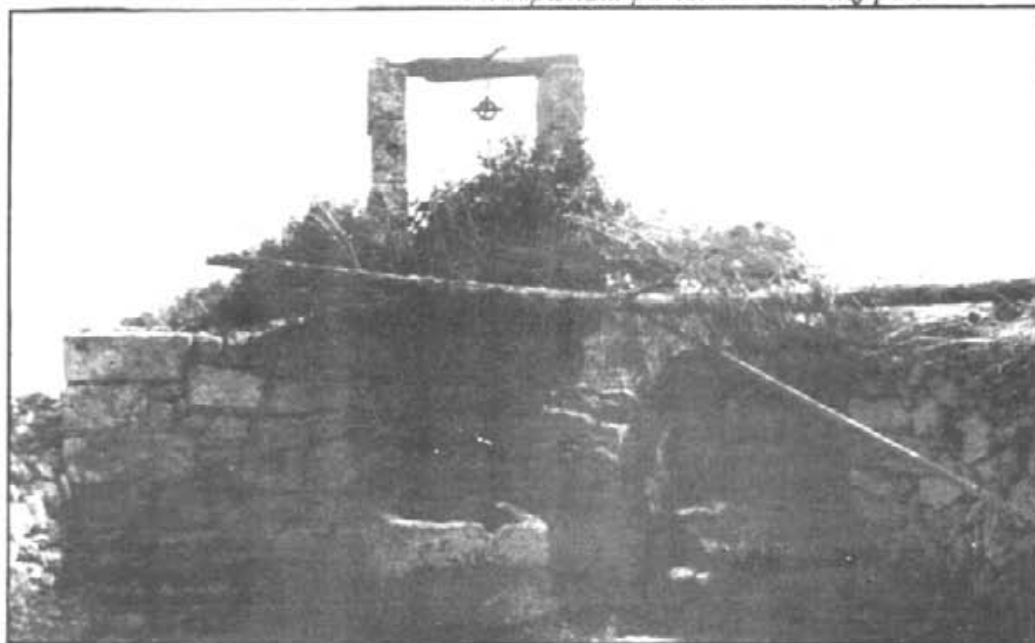
Quant als monuments prehistòrics de So N'Hereu, es troben localitzats en els punts següents: Sa Pleta, on hi ha una cova artificial prehistòrica. Altres dues coves també artificials, en el punt anomenat Es Camp de Sa Cova, i una necropolis romana en el "nc dit de Ses Pletes Obertes. En aquest últim indret, cap el 1847, efectuant uns treballs de roturació agrícola, es varen localitzar uns enterraments en unes urnes de marès. Una d'elles en contenia una altra de plom, i també es localit-

zaren diversos objectes de ceràmica.

Joan Clar
Francesc Verdera
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver.

Un esplèndid portal d'arc de mig punt.

L'aljub d'aigua i les piques per abeurar el bestiar.

Dojo Kodokan de Lluçmajor

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASTICA
DE MANTENIMENT I GIMNASTICA DE
MUSCULACIO.

GIMNASTICA I RELAX

S'informi al carrer Major, 39
LLUCMAJOR
Dimarts, Dijous i Divendres
des de les 17 hores

JIU-JITSU

Adreça: Carrer Major, 39, Lluçmajor, Lleida. Tel. 973 41 11 11.

Gent de la vila

El centenari de l'amo en Tomeu, es "Sord Mel"

L'amo En Tomeu Vila Numas té cent anys. Els va complir, el passat dia 30 de gener i per aquest motiu l'anàrem a "entrevistar"; i deim entrevistar entre cometes perquè a l'amo en Tomeu tot Llucmajor el coneix p'és "Sord Mel", a causa d'aquesta malaltia que pateix des de fa molts d'anys, de quan feia de garriguer.

L'entrevista no va ser gens fàcil. No obstant això, gràcies a la bona mímica de la seva filla Rosa, aiximateix vàrem poder aclarir algunes coses.

L'amo en Tomeu, quan se va veure assegut a la camilla, entre tanta gent, el primer que va demanar va ser si havíem de sopar i va dir "jo no tenc gens de talent".

"Quan era petit, vivíem en es carrer de Porgatori. Llavors, me vaig llogar. Feia de porquer a Ca's Ferreret i gonyava dotze duros a l'any, un duro cada mes... llavors vaig anar a fer de garriguer a Llucamet, 12 anys. També he fet d'esmotxador, esmotxava figueres... a on? a foravila, sis anys llavors vaig venir a la vila i a la vila em vaig posar a fer de carnisser. Tenia sa carnisseria en es carrer de Sant Miquel... També vaig fer abans de pareier i ja gonyava coranta duros s'any".

Sa fia, na Rosa li de-

manava insistentment:

"Compràveu xots? Fèieu de mercader?"

-Però ell no l'entenia i al cap d'una bona estona sa fia li diu:

"Taiàveu carn, vos?"

"Jo? No vaig taiar carn mai. Jo comprava xots, i porcs, uveies, porcelles... de tot. Era mercader. Vaig ser s'homo que comprava més de la vila..."

-Gonyàveu molt?

-Gonyava, per viure. Però tenia tres al.lots, mascles, més gastadors..."

Llavors, assuaixí se girava a sa fia i li escometia:

"I tú, per què me demanes això?"

-Son aquestes al.lotes, que ho han d'escriure..."

-Què menjàveu, quan estàveu llogat. Menjàveu bé?

"Què menjava? Sopes. Tres pics faves i tres pics ciurons. Ho vaig passar "puta". Cuniis? No, no els tastava... (riu)".

-Demà feis cent anys. Com vos trobau? Sembla que estau bé...

"Bé? sí, idò... pots pensar... bé. Cent anys? Jo me pensava que ja els havia fets. Fa set mesos que no he cobrat i deu fer mig any que no he gastat cap cèntim... Ja no m'alegren es dobbers. No, ja no m'alegr d'es dobbers".

Hem reproduït més o manco fidelment la conversa, o millor dit, el monò-

leg de mestre Tomeu, Es "Sord Mel" i realment val la pena de conèixer un homo que ha viscut tants d'anys i que recorda tantes coses, encara que dissortadament la seva sordera implica un desconnectament de

la gent que l'envolta i si no agafa el nalet de la qüestió no es pot extreure més que el que hem fet. Salut, mestre Tomeu!

Catalina Font
Coloma Julià.

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets...

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFÍQUES
VENDA DE CARRETES...

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

HOMENATGE.

L'Ajuntament de Llucmajor va retre homenatge a l'amo en Tomeu, Es "Sord Mel" amb motiu de la celebració del centenari del seu naixement, i li varen fer entrega d'una placa commemorativa.

També, la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra" es va unir a l'esmentada commemoració obsequiant l'homenatge amb una tortada i una placa així com d'una pensió vitalícia.

Els darrers carros de la vila

Es carro curt de roda de goma d'en Llorenç Marroig.

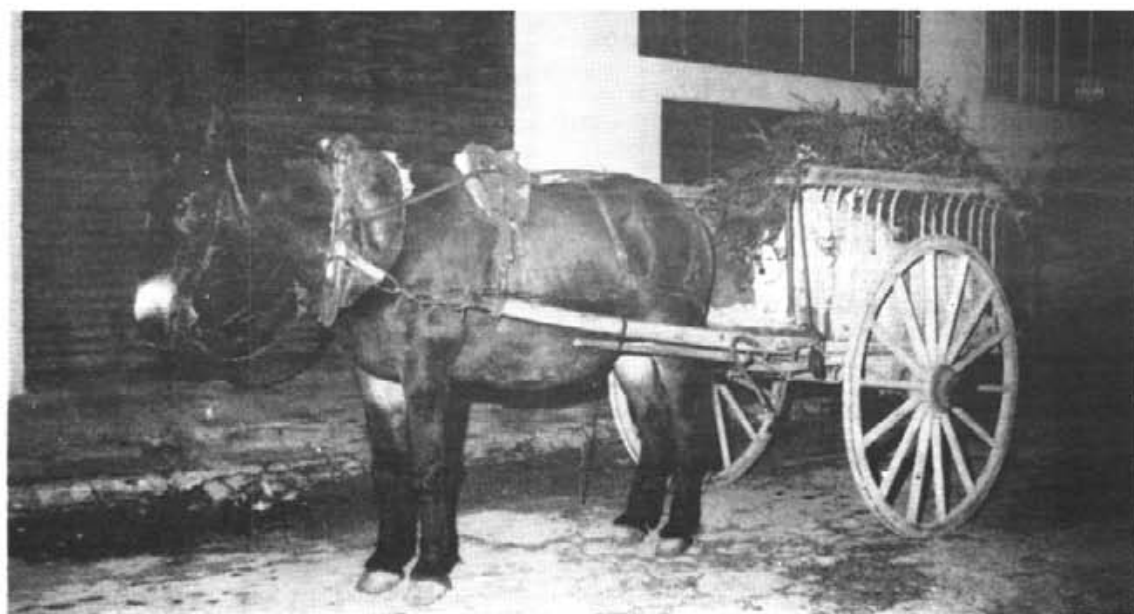
Es carratonet de somera de Mestre Miquel de S'Arraval.

Es carro llarg d'en Jaume Vélez.

Es cavall blanc de n'Andreu Blanquet.

Es carro curt de roda de llanta.

LA SOBRASSADA MALLORQUINA.

Els cuiners del rei, darrerament estan una mica fatalistes. El mes passat feren un article reivindicatiu de les sopes, aquest mes ho fan de la sobrassada, producte conegut per tothom i respectat a les cases particulars i a qualque matança sobretot de la part forana.

Els qui no respecten tant els ingredients i el procés d'elaboració d'aquest producte tan propi són les grans matances que, pensant només aconseguir el màxim benefici, no han dubtat vendre per sobrassada un producte greixós tenyit de color vermell sense gens ni mica d'identitat. I no parlem de les grans marques nacionals que sense escrúpols ni miraments es dediquen a comercialitzar un embotit estrany de color i gust dubtós amb el nom de "Sobrassada", afegint sense cap tipus de vergonya allò de "autèntica mallorquina". Per si tot això no bastés per desvirtuar la sobrassada (l'autèntica) tenim aquell anunci de "sobrassada xxxxx el chorizo que se unta".

Tornar l'honra i la fama a la sobrassada és una tasca a fer entre tots els mallorquins. Noltros som partidaris de donar-li una denominació d'origen, igual que s'ha fet amb el formatge de Maó, tasca molt difícil ja que la sobrassada, així com es fa avui en dia la poden fabricar a qualsevol punt de la costa mediterrània. Per aconseguir-ho, hi hauria d'haver uns empresaris conscienciats, disposats a criar porcs negres, no escatimar la carn magra per fer la pasta de l'embotit, vigilar la sal i el pebre perquè siguin de primer qualitat, disposats, en definitiva a fer una sobrassada artesana com es fa a les cases particulars.

PORC NEGRE.

Volem remarcar la importància del porc negre perquè de lo contrari "las industrias —diu en Luis Bettónica— con las consabidas excepciones (...) se abastecen de cerdos no mallorquines, criados en todo caso en asépticas pero tristísimas pocilgas donde los po-

Els cuiners del Rei

bres animales crecen sin conocer el mundo exterior, en una inmovilidad casi absoluta, abotirrados de pienso de modo que a los cinco o seis meses de vida estén gordos y fofos y resulte ya rentable sacrificarlos.

De estos cerdos sin pedregre, tristes cochinos con más agua que sustancia en sus carnes, con poca y mal distribuida grasa, con mucho hueso, ninguna sobrassada de buena calidad puede salir". El porc negre, és un animal autòcton, derivat de l'ibèric, però que absorbeix més greix dins la carn que la peninsular. Fa uns anys va estar quasi en perill d'extinció degut a la invasió del porc blanc (més rendible pel productor perquè engreixa més). Pareix ésser que la seva recuperació és una realitat, ja que gràcies a uns quants empresaris (cal anomenar en Sebastià Simó i la societat que té amb empresaris llucmajorers) dels cent porc que hi havia fa uns quatre anys, s'ha passat als mil quatre-cents que hi ha actualment.

Però no basta que el porc sigui negre. Es necessita a més que l'animal rebi una correcta alimentació, sigui sanat a temps i en el moment de sacrificar-lo sigui lo suficientment granat. Antigament, els porcs tenien un cicle de vida de fins a tres anys, i els sanaven quan els deslletaven. Durant tot el temps eren alimentats amb productes naturals, propis de Mallorca: Cívada, figues de moro, aglans, etc.; s'ha de tornar exclusivament a aquesta alimentació i refusar categoricament tot tipus de pinsos i menjars sintètics que fan desaparèixer el GUST de porc mallorquí.

Es molt important que el porc sigui sanat. La separació d'aquestes glàndules de l'animal, fan que per una part engreixi més (posi més greix a la carn) i per altra part no segregui les hormones sexuals (oloroses) que fan que l'animal tenguí el GUST d'arrancat. En quant a l'edat de l'animal, la cosa ja és més difi-

cil. Ens inclinam que l'animal visqui un cicle complet (any natural) perquè tenguí accés a tots els tipus de menjars de temporada que necessita el porc per configurar-se.

RENDABILITAT DE LA SOBRASSADA.

Des del punt de vista econòmic, la sobrassada pertany a la categoria de Bé Substituti respecte d'altres embotits. Tots els embotits disponibles al mercat poden satisfer la necessitat de berenar de l'al·lot. En aquesta categoria la sobrassada du les de perdre perquè la publicitat de les grans empreses fan maig. La sobrassada no és "más buena que el pan" ni "un sabor que maravilla" ni molt menys "una merendilla". Els fabricants mallorquins no poden competir ni amb les grans marques nacionals ni amb les que també fan sobrassada a la Península només per les despeses de transport ha de valer un cinc per cent més que l'embotit fabricat allà. Com que les fàbriques mallorquines són petites, no tenen un canal de distribució lo suficientment fort perquè la sobrassada mallorquina faci acte de presència a tots els punts de venda.

Amb les coses així, no cal més que tornar a la necessitat d'obtenir la Denominació d'Origen, ja que sense ella qualsevol pot fer un embotit i comerciar-lo amb el nom de sobrassada. D'aconseguir la D.O. la sobrassada esdevindria en un producte diferenciat—no un bé substituti—, que permetria una segmentació per així poder dirigir-la (oferir) com a producte exquisit a un determinat sector de la societat.

LA SOBRASSADA DINS LA CUINA.

Des del punt de vista gastronòmic, la sobrassada intervé a moltes receptes mallorquines. Per una banda és ingredient insubstituïble

en quasi tots els farriments que componen els plats més suculents de la Cuina Mallorquina clàssica, com el "Capó a lo Rei en Jaume". També intervé a més d'un sofregit, però quan la sobrassada és la gran protagonista és a l'hora dels berenars, amb les variants d'entrepans que poden servir també d'aperitiu; Pepín Vives, fundador del Restaurant l'Ancora, en la revista Club de Gourmets, explica "yo suelo preparar unos canapés de pan mallorquín, tostado a la brasa, sobre el cual extendiendo una mezcla un punto blanda del embutido con esta confitura (de naranjas amargas) y tal fruslería ha tenido un éxito muy loable no sólo aquí en Ancora, sino también en algunos restaurantes de la Península donde la he presentado".

Quant a la bona i autèntica sobrassada se li dona la categoria que té i se li reserva un lloc a la taula, no desmereix gens, ans el contrari sigui allà on sigui, dins o fora de Mallorca, ens fa quedar d'allò més bé.

LA RECEPTE DEL MES: COCA DE DARRERS DIES

INGREDIENTS:

- 3 patates mitjanes.
- Una tassa d'aigua teba.
- 2 cullerades de saim.
- un duro de llevadura
- 2 ous.
- Farina fluixa.

ELABORACIÓ:

Es bullen les patates, es pelen i s'esclafen ben esclafades; s'hi afegeix s'aigo, les dues cullerades de saim, la llevadura ben fusa, els ous remenats (blanc i vermell) i la farina que es beu.

Llavors, s'unta una llauana amb saim, s'hi aplana la pasta amb les mans untades d'oli i es deixa reposar. Quant és tova, s'hi posen trossos de sobrassada i s'enforna.

NOTA: A l'estiu, en lloc de sobrassada es pot fer amb albercocs.

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telef. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

CARNISSERIA XARCUTERIA

**ZANOQUERA
-
GARCIA**

Plaza España, 62 - Telefono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

**PENTA
ASESORES**

Centre de càlcul

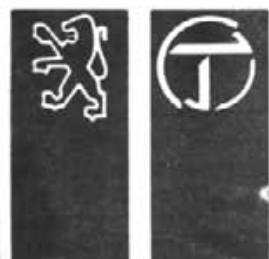
AL SEU SERVEI

Comptabilitats

Serveis administratius

Assessoria fiscal i laboral

Plaça d'Espanya, 53- Tel. 66 21 33 Llucmajor

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**PEUGEOT
205
GTX**

**Un món
de
privilegis**

**AGENTE
OFICIAL**

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

Entrevista a Andreu Vidal

Andreu Vidal nasqué a Ciutat el 23 de gener de 1959. Del 1977 al 1979 va dirigir la col·lecció de pleguetes de poesia "La musa decapitada" i del 1977 al 1983 codirigí i edità la col·lecció de poesia "Tafal". Ha col·laborat a diverses publicacions poètiques, com "Blanc d'ou", "Reduccions" i "Eczema". Ha publicat els llibres "Xicraini" (1977), "Aixall Híctic" (1977), "Exercicis de despoblació" (1978), "Llibre de les virtuts" (1980) i "Necropsia" (1983).

-Sabem que tens família de Lluçmajor. Quina relació tens amb el nostre poble?

-Sí, mon pare i ma mare són d'aquí, de Lluçmajor. Jo hi vaig venir els cap de setmanes des que era petit fins que vaig tenir catorze anys. M'hi vaig avorir de mala manera; tant, que des d'aleshores no m'he tornat a avorir mai més. No hi tenc massa més relació, amb Lluçmajor.

-Com i per què començares a escriure?

-Per què, no me'n record... I com? Bé, el primer que vaig escriure va esser, quan tenia sis o set anys, un poema dedicat a "Tarzan", (després de dir això,

el poeta em diu que això no hauria de sortir, i jo li faig una altra pregunta).

-Es una satisfacció, escriure; o és un acte d'autotortura o massoquisme?

-No en té res, d'autotortura. Ara bé, també depèn de cada persona que escriure, el nivell de satisfacció que hi pugui trobar. No crec que hi hagi més coses a dir.

-Però, no t'agrada escriure?

-Es clar, que m'agrada escriure! (En aquest moment em sembla més oportú canviar de tema).

-Què fou Tafal?

-Tafal fou una col·lecció de Poesia que sortí devers l'any 77. Va durar cinc

o sis anys, de mala manera. Fou com moltes de les col·leccions de poesia que es feren en aquells anys; la comencen dos poetes, publiquen els seus llibres i els dels amics, i una sèrie d'anys més tard, per problemes econòmics, i per no estar integrats dins d'una estructura editorial com toca, desapareix. De tota manera, crec que Tafal va esser l'únic intent de fer una col·lecció de poesia normal. S'hi publicà gent d'aquí, de València i de Catalunya. I curiosament, no va ser entesa per la gent que duu la dèria de normalitzar la cultura, gent que fins i tot l'ata-

cà. Molta d'aquesta gent tenia i continua tenint una idea de la cultura extremadament provinciana.

-Qui vàreu començar Tafal?

-Primer érem n'Angel Terron, n'Andreu Cloquell i jo. Després, n'Andreu Cloquell se n'anà de viatge a un altre món, i seguírem n'Angel i jo.

-Crec que el buit deixat per Tafal l'ha omplert una altra col·lecció?

-No, ja que per exemple la col·lecció de l'editorial Moll "La Balenguera" és rànica i estantissa. Devers el 75 hi va haver diverses iniciatives, com "Ta-

Res no sabrem de l'alta jerarquia
de fulles que beuen l'invisible
llàgrima solar.

Als alts, la terra acaba.

Vent i branca

conformen un sol cos, un únic gest
que esborra noms i imatges, que confon
la llum amb la mirada i entremescla
el miratge amb la sang
i ens deixa

de la vasta història dels ocells

només una precària

idea de vol.

- "Tenien

els ossos buits

com els morts;

naixien morts i això els donava
un rar coratge..."

**Maderas
Ramon, s.a.**

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

**PERRUQUERIA
FINA**

C/. D'es Vall, 49

fal", "Guaret", etc... que uns anys després han desaparegut, i el més tràgic és que el món editorial està exactament igual que fa deu anys. Tot allò que era ranci i estantís ho continua essent ara, només amb la diferència que ara fa més pudor.

-Es útil escriure?

-Sí (el poeta ens ha respost breument, després ens ha amollat, somrient:) "és útil fins i tot per llevar-se el mal de queixal".

-Per què escrius?

-(S'ho demana ell mateix en veu alta, i després ens contesta:) No ho sé.

-Què entens per poesia?

-Bé, crec que és una cosa molt vasta. Cada dècada i cada deu poetes d'aquesta dècada han donat una definició més o manco semblant i vàlida del que pot esser o no pot esser la poesia. Nietzsche cità un poeta alemany que deia que la poesia era "interpretar els somnis que són veritat", és la darrera definició que coneix, una entre tantes d'altres. A més, jo crec que la poesia està prou definida. És evident com voler definir què és un quadre. No té cap misteri... Bé, en té molts, però no s'aclareixen intentant definir-la.

-Hi ha cap autor o poeta que sempre hagi tengut present a l'hora d'escriure?

-Amb el temps varien les influències, però tanmateix, mai no ha estat un poe-

ta en concret que m'hagi influït; més bé un grup de gent. De fet, la poesia, més que per autors, funciona per poemes (molt poques vegades per llibres). Sempre estam influenciats per versos més que per poemes o poetes. I tanmateix, les influències que pugui tenir

qualsevol poeta sempre seran excessivament vastes per poder-les resumir en un parell d'autors.

-Què penses del panorama actual de la literatura catalana?

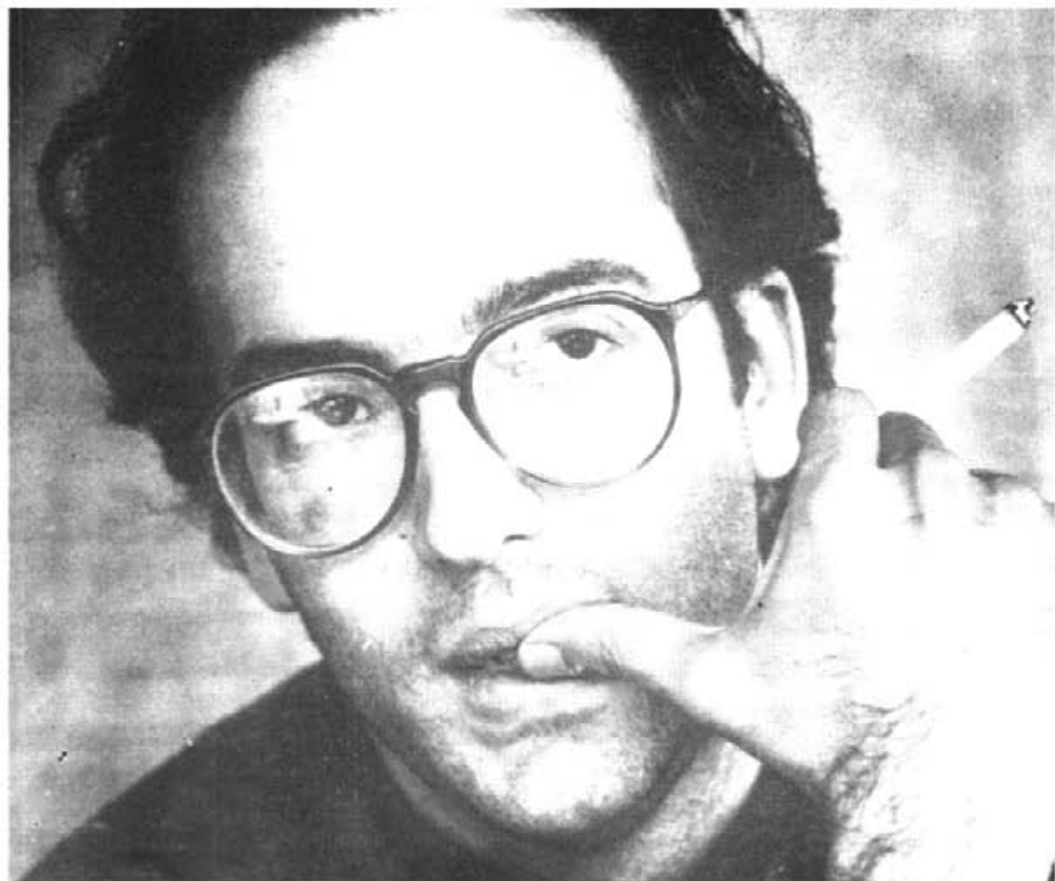
-Quan feia Tafal estava o intentava estar informat del que es feia en l'àmbit

de la literatura catalana; però des que no faig Tafal, no ho segueixo gaire, i crec que és més aconsellable no seguir-ho. No crec tampoc que en la poesia catalana dels deu darrers anys hi hagi tendències estètiques clares i definides, perquè es puguin fer distincions.

-Tens influències d'altres manifestacions de l'art, com és ara el cinema?

-En tenc poques. Del cine, influències directes no. Ara el que sí he fet és escriure a la sortida del cine. Se produeix en mi una espècie d'estat de drogadicció que propicia els mecanismes psíquics que aconduïxen cap al poema.

Ens hem begut el cafè. Han encès el televisor del bar. La conversa amb Andreu Vidal es perllonga, parlant de problemes més concrets, de controvèrsies i baralles literàries, de literatura, de poesia. Ens ha dit que si pogués, ara no publicaria res del que ha publicat (salvaria ben pocs poemes), i que se conformaria havent escrit un sol vers bo en tota la seva vida.

TALLER DE JOIERIA

Olegario

Treballam el seu or i argent

Gravats i compostures.
Trofeus esportius

Carrer Bord, 77
LLUCMAJOR

Salvarem Capocorb

La Sala de lo Contenciós-Administratiu de l'Audiència territorial de Balears ha acordat la suspensió de l'aprobació del Pla Parcial d'urbanització de Capocorb. La present sentència engloba els recursos presentats pel G.O.B. i pel Col·legi d'Arquitectes el juliol del 84. Les parts demandades eren la Comunitat Autònoma i "Cala Cristal S.A".

El 5 d'Abril de 1984 la Comunitat Autònoma aprofitava per donar llum verda al projecte urbanitzador una vegada solventades una sèrie de deficiències, malgrat hagués estat impugnatiu per la Comissió Provincial d'urbanisme l'any 1983.

Mentres la pressió popular clamava per salvar Es Trenc, s'estava condemnant Capocorb.

Les deficiències d'aquest pla urbanitzador són molt greus: destrucció d'una zona qualificada d'elevat interès ecològic per l'I.N.E.S.E., deficiències en el subministre d'aigua potable a la població prevista de 12.361 persones,

construcció de la depuradora a una zona no urbanitzable etc.

L'urbanitzadora per l'estiu del 83 ja estava construint vials i carreteres asfaltades al llarg de la finca sense cap tipus de permís. Quan va ésser denunciada va al·legar que eren tallafocs. L'expedient va ésser arxivat sense més tràmits.

El gener del 86 fou aprovada definitivament la 1a, fase del Projecte urbanitzador de Capocorb. El batle assegurà que aquella mateixa setmana, els promotors complirien el seu compromís econòmic amb l'Ajuntament d'entregar uns 423 milions de pessetes en bens immobles.

El batle de Llucmajor donà tota classe de garanties a l'empresa urbanitzadora, dient que si finalment la urbanització fos impedita (com es el cas de Sa Dragonera o es Trenc), l'Ajuntament que ell presideix assumiria el pagament indemnització, amb un doblers que són de tot el poble. Pel seu cos-

tat Cala Cristal S.A. donà els primers símptomes de feblesa en afirmar que, si no li deixaven urbanitzar Capocorb, exigiria la devolució dels bens cedits a l'Ajuntament de Llucmajor. L'actuació del batle en aquest assumpte li valgué a Don Antoni Zanoaguera la concessió del premi "Ciment" per part del G.O.B.

Mentrestant l'Audiència Territorial ha ordenat la suspensió provisional de la urbanització. La protecció definitiva d'un espai natural amenaçat com és Capocorb es troba en mans del nostre Parlament, mitjançant la llei de protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especials, aprovada el Març del 84. Cal que els grups parlamentaris progressistes presentin una proposició per declarar Capocorb com a ANEI, per bé de tots i de les futures generacions.

CARACTERISTIQUES DE LA URBANITZACIÓ

Ubicació: A la finca de Capocorb Nou (Terme de Llucmajor).

Extensió: 445 Hectàrees; front litoral de 3'8 Km

Edificacions previstes: 962 xalets, diversos blocs d'apartaments, hotels i edificis de serveis.

Població prevista: 9411 habitants en règim residencial; a més, 2.950 places hoteleres. Total: 12.361 persones.

Promotora: Cala Cristal

S.A. empresa fundada el 1.965 amb capital fonamentalment àrab.

Inversió prevista: 1.400 milions de pessetes.

Termini de realització: 8 anys (en tres etapes).

QUE HAURAS DE VEURE DESTRUIT PER UNIR-TE A LA NOSTRA LLUITA?

G.O.B. Llucmajor

FRASES:

"Si todo sigue como hasta ahora, dentro de diez años nos podremos olvidar de la belleza de Mallorca".

R.J. Benthem, arquitecte paisatgista holandès, entrevistat per Diario de Mallorca (25-11-84)

"Haremos de Illetas un vergel".

A. de Hohenlohe, promotor turístic i membre de la jet society de Marbella, entrevistat per Balears (17-7-85)

"La popularidad de su isla no depende sólo de los precios, sino que también son importantes factores como la calidad de las aguas costeras, playas no cubiertas de hormigón y la necesidad de los turistas de poder moverse sin arriesgar su vida o sus bienes".

O. Schneider, president de l'associació alemanya d'agents de viatges (DRV), a U.H. (30-10-84)

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

Notícies d'abans de mitja nit:

Si us despertàreu algun dia del mes passat descobrínt una pluja d'octavilles pels carrers (segons diuen els diaris) no us cregueu que es tracti d'un fenomen meteorològic indesxifrable, ni res semblant, es tracta de propaganda subversiva, vull..., bé, no, no vull dir això, és a dir, que, bé, doncs, això que foren els al.lots del G.O.B. que es passaren el vespre abans repartint els esmentats paperets.

Sembla ésser que no hi hagué cap incident tret de l'encontre amb dos individus que no reconegueren els repartidors i hagueren de recórrer a la tòpica frase de "yo soy la ley" per a que s'identificassin, però, estam

convençuts que la culpa la tenen les ulleres que no trobarem hora de partir a causa de les presses.

Per si algú de vosaltres no tengué l'oportunitat de llegir el famós paperet vos deixam amb ell:

"¿Saps que l'Ajuntament de Lluçmajor va tancar els ulls davant les obres que se feien il.legalment a Capocorb i ara, en cas que algú "impediment" aturi la urbanització, s'ha fet responsable del pagament d'aquestes il.legalitats amb els doblers de la teva butxaca?

Informat't,
L'Ajuntament no informa".

Laurentí Lea.

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUvia

PLANTES - CORONES

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76

Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

Muebles JAUME

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

BITLLETS DE VAIXELL

I D'AVIÓ

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

ANADA I TORNADA

4 PERSONES I EL COTXE

40.900 Ptes.

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/ Maria Antonia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

Ses obres de Sa Tribuna coberta des camp de futbol entren ja a sa recta final o allò que és lo mateix, es poder prometre i promet des nostres polítics municipals s'haurà complit. Ja tndrem es porxo perquè ets aficionats an es "sillon-bol" puguin practicar es seu esport preferit amb tota comoditat i sense banyar-se quan ploqui.

Es ditzós "porxo" costarà quasi nou milions de pts. Hauria sortit més econòmic —Com va dir un cert regidor socialista— si s'Ajuntament hagués comprat un centenar de paraigües i els hagués tret es diumenges plujosos es fanàtics futbolers.

Fa uns mesos que alguns carrers de Lluçmajor, com per exemple es tros de Bisbe Taixaquet de Plaça fins a sa placeta d'es sabater, s'han convertit en un circuit per a ses competicions de "motorets". Acatbat s'horari escolar són contínues ses proves de velocitat i ses brusques frenades d'aquests equilibristes o gambirots de ses dues rodes, que posen en perill sa seguretat des ciutadans.

Es de suposar que més d'una queixa haurà arribat fins a la Casa Consistorial, però de moment no s'ha pres cap decisió. Segur que encara està vigent un cèlebre ban que s'ha quedat en lletra morta i que haurem d'esperar a que passi una desgràcia irreparable per a que es prenguin ses mesures oportunes.

Ja hi tornam esser, dins es bullit de ses eleccions, hi falten encara cinc mesos i no senten xerrar de res més: Es PDP presenta en Manresa, es socialistes en Joan Monserrat i altres se demanen quins seran ets altres futurs candidats a sa cadira de la Casa de la Vila.

Es mussolet va fora corda i per no perdre calada ha deixat sa penya i ha cercat un forat devora es rellotge de s'Ajuntament. Troba que es socialistes no van de berbes aquesta vegada i diu que han cantat ses coranta amb es "fitxatge" des seu candidat a batle i així, continuant es símil d'es tuti, poren obligar an ets altres partits a jugar per baix en lloc de per alt.

Es PDP ha estat molt dematiner. Ha tengut pressa

per desmarcar-se d'AP donant es xasco de no presentar en Miquel Martí davant de tot. No sé si anirà a un altre lloc o si, s'actual portaveu d'es grup mixte intentarà donar un bot polític cap a Ciutat.

Ets aliancistes tenen es seus dubtes. Pareix que no saben si han de repetir amb l'amo en Toni o si han de fer debutar com a titular en Sebastià Artigues, i si és vera que ha deixat ses files d'es PDP.

Es partit d'en Jeroni Albertí, que també se muda a plaça, podria designar una altra vegada i depositar sa confiança en sa persona d'es conseller Miquel Clar, mentre que Joan Puigserver seria també un d'es capdavaners de sa lluita.

S'estreno d'es CDS se fa esperar si bé tothom espera que es seu candidat serà en Joan Noguera, acompanyat de cares noves així com toca a qualsevol estreno.

Altres partits com poden ser el PSM o IU (Esquerra Unida) s'ho estan pensant i encara no han anunciat sa seva decisió però podrien completar s'oferta i ets electors llucmajorers tendrien fins a set

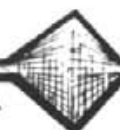
opcions per escollir.

Sia com sia, totes ses formacions polítiques, a més de triar es primer lloc de ses candidatures, han posat en marxa "un pla de bellesa Pond's en cinc mesos" per donar un atractiu a cada una de ses llistes.

Sa possibilitat de poder elegir entre tants de partits en haver de votar sa composició des futur ajuntament ha sumit en una mar de dubtes més d'un dets electors. Tothom espera a veure quin és es darrer mot sobre sa qüestió i amb qui se formen tantes candidatures per poder meditar i decidir ben bé es vot. Per a uns altres, però, sa possibilitat de tenir opcions plurals no ha estat gaire ben acollida. Diuen de qualque membre des PSOE que va quedar més cremat que un mistro quan va veure que parlaven de sa presentació des PSM. Contenen que va començar a desvarietjar i a dir que ells eren s'únic partit seriós, que ningú més d'esquerres que ells se podia presentar dins Lluçmajor, que només ells havien de guanyar i que ningú els havia d'anar a fer sa competència ni a donar mala vida. Just en Franco.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

FERROS ARTISTICS
I FORJATS

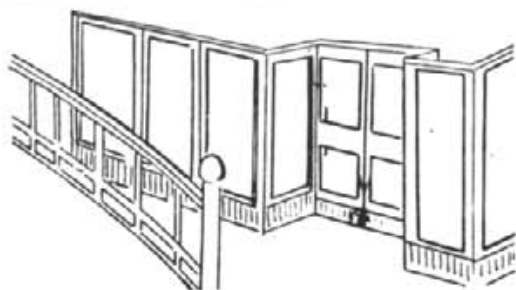
ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

E S P O R T S

C. D. Espanya I Regional

El Ferriolenc ens va aturar el "vol"

Joan Quintana

El C.D. Espanya, després dels obstacles que ja vos comentarem, va iniciar una "volada" de set setmanes sense conèixer la derrota. El líder, Petra, tornava estar a "tir de pedra". Però va arribar la jornada no. vint i la "bestia negra" del Ferriolenc, que ja ens havia vençut a la primera volta, ens va aturar el "vol".

No seria gens original tornar titular aquesta crònica, "La lliga s'ha de guanyar a casa", com ho fèrem el mes passat, però resulta que aquest títol torna venir com anell al dit i si no, imaginau-vos, és una suma fàcil, els positius que a hores d'ara tendria l'Espanya. (Després de perdre amb el Ferriolenc s'ha quedat amb vuit punts i n'ha perdut cinc dins Lluçmajor).

Encara manca molta lliga i hi ha temps per tornar aixecar el "vol", però alerta! el Petra comença a destacar i el segon lloc té molts de pretendents (Cala D'Or, Ferriolenc i Algaida), a més de l'Espanya.

L'esperança és la darrera cosa que s'ha de perdre i això ho sap bé el mister Roldán el qual encara que té pitjor plantilla de la que tenia l'any passat Pep Dols, es pren la feina molt seriosament. Ara, la resta, depèn dels jugadors.

Però com que el futur està a l'aire i no volem jugar a endevinalles passa-

J. Mojer, J. Orell i C. Tomàs, C.D. Espanya

rem a comentar el que ha passat que resulta molt més fàcil i sense possibilitats d'errades.

ESPANYA, 2
ALGAIDA, 1

Gols: Páez i Leónidas per part de l'equip local.

Un partit ple d'incidències amb el qual va acabar la primera volta del campionat. El C.D. Espanya se'n va dur "el gat al sac" pel resultat obtingut i així es va diferenciar dos punts més del que podria ser un rival a tenir en compte al final de la temporada per a un possible ascens.

Quan al partit s'ha de dir que la primera part va acabar amb el resultat d'u a zero, gol aconseguit en una jugada on J. Tomàs va tirar un fort xut, desviat habilitment per Páez i enviat a les xarxes.

Es va poder observar durant aquests primers 45 minuts una certa duresa en el terreny de joc la qual es va incrementar en la segona meitat. Es va expulsar per agressió del meta local J. Sorell al centre-campista de l'Algaida J. Coll. L'àrbitre, en aquest cas, va decretar ben justament, la pena màxima la qual no varen rebutjar els visitants aconseguint l'empat.

Però com deia el "mag" H. Herrera: "Es juga millor amb deu que no amb onze". L'Espanya es va esforçar i va ser suficient una pilota al segon pal, quan faltaven 15 minuts, i Leónidas va desnivellar el marcador a favor dels llucmajorers.

A partir d'aquest moment, l'Espanya es va tancar aguantant un resultat

ajustat però bo en vista del que va succeir al terreny de joc.

Resumint podem dir que va ser un partit de màxima rivalitat entre dos veïns en el qual la duresa es va imposar per sobre del joc net i vistós.

C.D. ESPANYA, 2
ATC. RAFAL, 1

Els gols dels espanyistes varen ser aconseguits per Olegario en el m. 60, deu minuts després va empatar l'equip ciutadà, i en el m. 89, Leónidas va transformar un penalti. Amb aquest encontre començava la segona volta. Un partit dolent de tot en el qual l'única cosa que merescué la pena va ser l'emoció dels darrers minuts, a causa de la incertesa del marcador el qual no va canviar fins el darrer minut.

Sembla impossible que un equip com l'Espanya hagi de passar-ho tan malament per guanyar a l'Atc. Rafal, però va ser així, de penalti i en el darrer minut.

Fent honor a la veritat hem de dir que l'equip visitant va practicar més bon futbol i va aconseguir mantenir l'empat fins al m. 60, gol encaixat en una complicada jugada a l'interior de l'àrea i després d'alguns rebots va anar al fons de la porteria. Però malgrat això l'Atc. Rafal va saber reaccionar i amb un bon contratac aconseguí igualar quan només quedaven 10 m. per al final.

No obstant això, els locals canviaren d'actitud quan veieren que perdien un positiu i posaren més coratge i en una jugada d'atac varen provocar un penalti quan Leo el va transformar va significar la victòria.

INDEPENDENT, 2
ESPANYA, 3

Gols (visitants): Leo de penalti, m. 60.

Páez, m. 76

Garcia, m. 88

Un terreny de joc en bones condicions malgrat les pluges caigudes durant la setmana.

Si la setmana anterior la fortuna estava de part dels il·lucmajorers també en elencontre jugat a Palma, concretament en el Poliesportiu de Sant Ferran, la sort els va tornar a som-

riure.

Si ens centram en el que va ser el partit, hem de dir que es va caracteritzar per una primera part dolenta per ambdós conjunts en la qual l'únic que podem esmentar va ser el gol local que es va aconseguir quan es va transformar una pena màxima.

Però si els primers 45 m. varen ser avorrits, sobretot en xifres en el marcador, la segona part va canviar de color. L'empat va arribar també de penalti que com hem dit va transformar en Leo. Quinze minuts després va tornar marcar l'Espanya aquesta vegada a través de Páez en un xut creuat que va fer inútil l'estirada del porter local, i quan ja finalitzava el partit seria l'extrem Garcia, més conegut com

"Mexicano" el qual va marcar el darrer gol espanyista.

Resumint, dos punts positius més que col·loquen l'Espanya, després d'aquest partit, en el tercer lloc de la classificació i amb només dos punts de diferència pel primer classificat. I, també s'ha de dir que cap dels equips que estan en capçalera (Petra, Cala d'Or, Espanya, Ferriolenc i Algaida) veu en claredat el final del túnel.

ESPANYA, 0

FERRIOLENC, 1

Tots dos equips necessitaven puntuar per no perdre el tren dels primers llocs de la taula. Però si en el partit de la primera volta varen vencer els de Son Ferriol (2-1) també ho aconseguiren en elencontre de la segona volta (0-1) Victòria, d'altra

banda molt important, per als del "pla" perquè els porta a tenir el golaveratge a favor en cas d'empat final.

El partit va donar poc de si, va ser un encontre d'aquests que gairebé no s'ho paga ni parlar-ne. Una primera part bastant avorrida en la qual el joc es realitzava en el centre del camp sense to ni so. Quant a la segona meitat l'equip que al final se'n duria el triomf va ser el que va crear les oportunitats més clares de gol, les quals, en honor a la veritat varen ser ben poques, però en una d'elles i aprofitant un contratac va aconseguir el gol que li valgué els punts i dos importants positius. En canvi els locals quasi no tengueren oportunitats per canviar el resultat.

EQUIP ALEVINS C.D. ESPANYA.

Drets: J. Manresa, G. Salvà, A. Martínez, R. Castell, A. Adrover, A. Adrover, A. Isern, S. Ferrer, Ll. Fullana, E. Tallon.

Acotats: A. Nadal, J. Entrena, P.J. Muñoz, J. Ruiz, J. Martínez, J.A. Tomàs i J. Bonet.

Juvenils C. D. Espanya II Regional

En segon lloc

Quintana.

Idò no, no ens hem oblidat dels juvenils així com tampoc ho hem fet amb els infantils ni alevins, si hi ha qualcú malpensat, que digui missa, i encara que no tenc cap deure de donar explicacions vull aclarir que si no havien sortit abans en aquestes planes era senzillament per manca d'espai. No havíem, ni hem, oblidat ningú ja que com veureu a continuació (resultats i golejadors) les dades de les quals disposam no són invenció sinó la realitat que cada diumenge suposa l'esforç i el treball de comentar el partit. I ara ens permet d'oferir un resum més o menys presentable. Repte, ja hi pot haver malpensats.

UNA BONA CAMPANYA.

Aquest any els juvenils figuren en el grup B de II Regional i podem dir, quan ja s'ha complert l'equador de la lliga, que fins el moment estan realitzant una bona campanya. I no podia ser menys, amb dos entrenadors "or pur" com són Joan Pérez i Marc Vidal, els seus sabers i experiència futbolística possibiliten un bon ensenyament ara, per aquests joves.

També gràcies al bon comportament de tota la plantilla s'ha pogut arribar a aquestes altures. La temporada s'està duent amb disciplina i alegria i es pot

dir que tots els jugadors assisteixen als entrenaments. D'altra banda hi ha un gran entusiasme per part de directius, entrenadors i jugadors per continuar en aquesta línia i de poder aconseguir el lloc més alt al finalitzar la temporada.

També cal destacar la qualitat dels jugadors en general i d'alguns en particular. No direm noms però ens consta que alguns ja han estat ullaats per equips de la 1a. Divisió Juvenil i pot ser que la propera temporada ja no vesteixin la camiseta blava.

Abans de passar als resultats i als autors dels gols, hem d'afegir que fins el moment d'escriure aquest comentari la classificació general es refereix al C.D. Espanya, que va en segon lloc, hi és amb aquestes xifres:

Jugats: 19
Guanyats: 11
Perduts: 3
Gols Favor: 52
Gols Contra: 25
Punts: 27

La classificació ve encapçalada pel Bto Ramon Llull d'Inca amb dos punts d'avantatge sobre els espanyistes quan manquen 11 partits perquè acabi la lliga.

RESULTATS I GOLEJADORS (C.D. Espanya) I VOLTA.

Felanitx, 2 - Espanya, 2;
Mòjer i Salom.
Espanya, 4 - Escolar, 2; Sa-

M. Matas i M. Cirer, Juvenils C.D. Espanya

lom (2), Mòjer i Salom.
Pollença, 2 - Espanya, 3; Salom i Mòjer (2)
Espanya, 0-R. Llull, 0
P. Cristo, 3 - Espanya, 3; Salom i Mòjer (2)
Espanya, 4-Pollença, 0; Mòjer, Salom, Cardell i Romero.
P. Cristo, 3 - Espanya, 3; Salom i Mòjer (3)
Espanya, 2-Montuiri, 0; Mòjer i Romero.
Santanyí, 2 - Espanya, 2; Salom (2)
Espanya, 2 - Petra, 0; Salom i Mòjer.
Cardassar, 2 - Espanya, 1; Salom.

Espanya, 0-G. Alcudia, 0
Campos, 2 - Espanya, 4; Salom, Bonet i Mòjer (2)
Espanya, 4 - Artá, 1; Mòjer i Salom (3)
Barracar, 3 - Espanya, 2; Mòjer (2)
Espanya, 7-Porreres, 1; Salom (3) i Mòjer (4)

II VOLTA:
Espanya, 3 - Felanitx, 0; Mòjer, Salom i Cardell
Escolar, 0-Espanya, 6; Cardell, Bonet, Salom (2) i Mòjer (2)
Espanya, 3-Pollensa, 1; Mòjer, Ramon i Giménez.
Bto. R. Llull, 4 - Espanya, 0

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

GERMANES
PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8 - Tel. 66 02 87

LLUCMAJOR

Futbol d'Empreses

El Rte. Tropical quart, a dos punts del primer

Jornada 18

10.01.87

TROPICAL, 2

CICLOS MARIN, 0

Jugat al Camp Municipal baix una pluja contínua i un temps de mil dimonis (el més sensat era suspendre el partit). El Rte. Tropical s'imposà a la segona part amb gols de Frances Magaña (falta directa, i M. Jaume amb remat de cap). Un partit sense complicacions que merescudament guanyà l'equip il·lucmajorer i solament com hem dit, cal assenyalar, les condicions climatològiques tan adverses en què es desenvolupà el joc.

Jornada 19

17.01.87

T.J.XAMENA, 1

TROPICAL, 0

En aquest partit, altra vegada, el de NEGRE, pareixia familiar en primer grau dels jugadors de l'equip local. En les nombroses ocasions en què es va equivocar, procurava ferm no afavorir en cap al 'Tropical' i quan a la segona part en Silverio marcà un preciós gol de cap, l'anul·là ràpidament per més tard demanar disculpes del seu error.

I ja van... Al cap i a la fi no es pot demanar miracles en aquesta categoria on, sens dubte, i no de poc, els àrbitres són d'allò més dolent.

Mateu Morro, C.F. Rte. Tropical

que guanyarien de 5 gols i així no hauria de pagar una porcella. Els gols marcats per J. Ferragut, Magaña, M. Roig i Jaume.

Jornada 21.

31.01.87

PORTES SANS, 1

TROPICAL, 0

Jugat al camp de La Solledat amb un terrenys molt fangós, el Tropical perdé contra el primer classificat que també comptà amb l'ajuda estimable i desinteressada de l'àrbitre de torn. Altre cop s'anul·là un gol legal a Silverio i a més la sort també fou desfavorable al tirar en Jaume un penal a les boires. Creim que ja són massa coincidències en contra similars en les apreciacions arbitrials. Haurérem d'arribar a pensar que no seria convenient que el Tropical acabàs primer.

I les desgràcies... el gol fou marcat en pròpia porteria i entrà dolçament a la xerxa sense que n'Esteve Amer ho pogués evitar.

Però, tot això, no fou impediment per a la bauxa, el bullici, les cantades els glops de vi, el balls i altres bons costums que cada any amb motiu de Sant Antoni organitza el Tropical al voltant d'una foguera ben nodrida de tions.

Vos assegureu que sa ximbomba no hi anava gens trista.

Jaume Manresa.

Jornada 20

24.01.87

TROPICAL, 4

VET. LA REAL, 1

Al descans el "Tropical" es retirà amb l'avantatge d'un gol a zero. A la continuació fou com desfer calça i en cap moment perillà la victòria de l'equip il·lucmajorer. Al darrer quart d'hora l'emoció era en saber quants de gols aconseguiria el Tropical degut a l'aposta d'en Pep Lluís (President) que afirmava

CENTRE OPTIC
EXPONENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIO
M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

Entre Noltros

NAIXEMENTS.

- Francisca Laura Adrover Nadal, filla de Pere i Catalina, nasqué dia 27/12.
- Cristina Morey Rivas, filla de Joan i Ma. Josepa, nasqué dia 13/1.
- Clement Garau Simon, fill de Miquel Angel i Ma. dels Angels, nasqué dia 19/1.

MATRIMONIS.

- Rafel Castell Salvà i Ma. Coloma Aulet Caldés, es casaren a la Parròquia de Sant Miquel dia 19/12.
- Santiago Márquez Notario i Patrícia Sánchez Muñoz, es casaren a la Porciúncula dia 11/1.
- Francesc Picornell Bauzá i Ma. Dolors Villalba Mínguez, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 3/1.
- Joan Lluís Torres Heredia i Ma. Dolors Heredia Gómez, es casaren a l'església de La Lactància de S'Arenal, dia 22/1.

DEFUNCIONS.

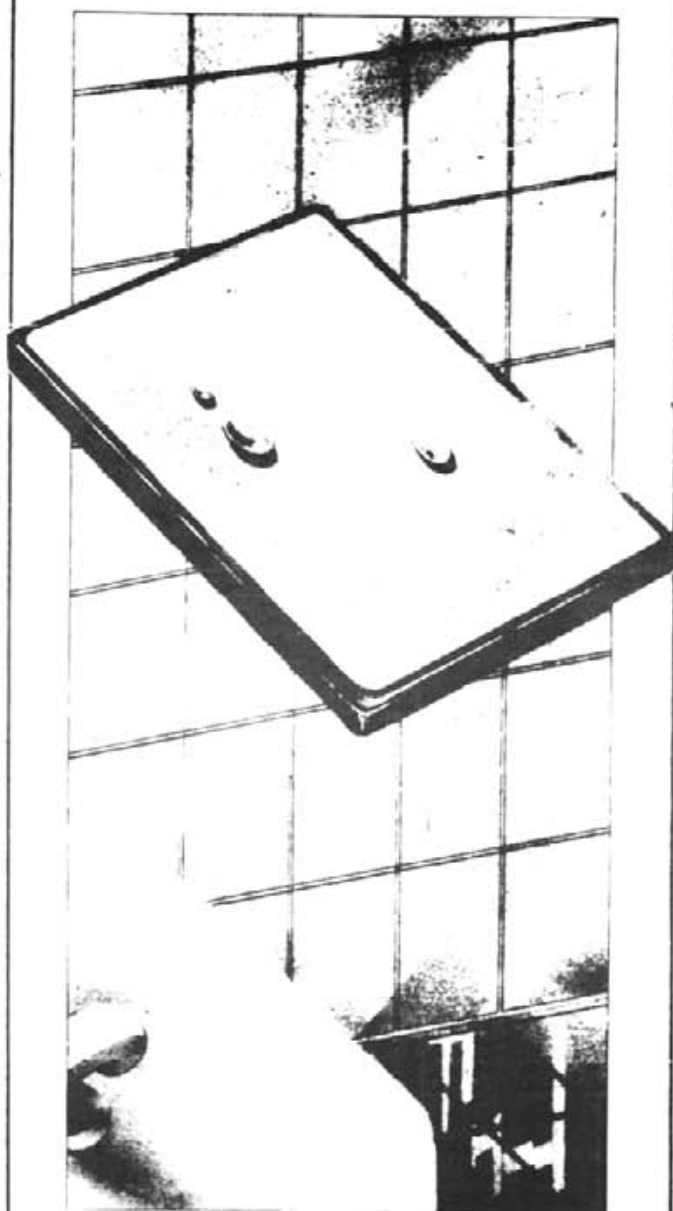
- Sebastià Amengual Sastre, morí dia 2/12 als 86 anys.
- Joan Bonet Rigo, morí dia 5/12 als 75 anys.
- Jerònia Mas Roig, morí dia 8/12 als 67 anys.
- Miquel Rigo Vallbona, morí dia 9/12 als 58 anys.
- Pere A. Salvà Mojer, morí dia 16/12 als 81 anys.
- Joan H. Fluxà Monserrat, morí dia 18/12 als 36 anys.
- Maria Catany Clar, morí dia 20/12 als 78 anys.
- Sebastià Nicolau Ferrà, morí dia 20/12 als 68 anys.
- Pere J. Nadal Marco, morí dia 24/12 als 69 anys.
- Demetri Sánchez Santa-Cruz, morí dia 5/1 als 82 anys.
- Antoni Adrover Capó, morí dia 12/1 als 98 anys.
- Antoni Creus Mesquida, morí dia 13/1 als 83 anys.
- Magdalena Caldés Clar, morí dia 15/1 als 82 anys.
- Antoni Martorell Banús, morí dia 18/1 als 74 anys.
- Miquel Boscana Fullana, morí dia 19/1 als 68 anys.
- Francisca Vidal Monserrat, morí dia 20/1 als 89 anys.
- Bernat Mut Cardell, morí dia 25/1 als 88 anys.
- Petra Ma. Alomar Mas, morí dia 25/1 als 52 anys.
- Bernat Vadell Rosselló, morí dia 26/1 als 53 anys.
- Aina Ma. Ros Vidal, morí dia 28/1 als 69 anys.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

SERVI D'EDUCACIÓ SANITARIA

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisayllanamente.

PREFAMA

Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C. Archiduque Luis Salvador, 84
T. 25 16 31 - 29 29 97

Almacén:
Gran Vía Asima, Manzana 17, Solar 14
Polígono San Castello, (La Victoria)
T. 29 40 04

Llucmajor:
C. Pedro Rigo, 29
T. 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 522
T. 26 22 38

Gata d'Or:
Aving. Benavides 17
Tel. 65 77 32

TEST ETS UN TRIUMFADOR?

1.- El teu equip de futbol és:

- a.- El Saragossa.
- b.- El Madrid.
- c.- El Barça.

2.- T'identifiques amb:

- a.- Humphrey Bogart
- b.- Spencer Tracy
- c.- Richard Widmark

3.- Trobes que la teva personalitat és similar a:

- a.- Garrigues Walker
- b.- Jordi Pujol
- c.- Miguel Boyer

4.- L'animal que més t'agrada és:

- a.- El moix
- b.- El cavall
- c.- El ca.

5.- Sempre has seguit amb simpatia la trajectòria de:

- a.- John McEnroe
- b.- Jimmy Connors
- c.- Boris Becker

6.- El cotxe que vols comprar és:

- a.- Seat 127
- b.- Renault Super 5
- c.- Audi 80

7.- El personatge literari femení amb qui t'identifiques fàcilment és:

- a.- La Dama de les Camèlies
- b.- Dona Obdúlia de Montcada
- c.- Ana Karenina

8.- Quina casta de sabates uses:

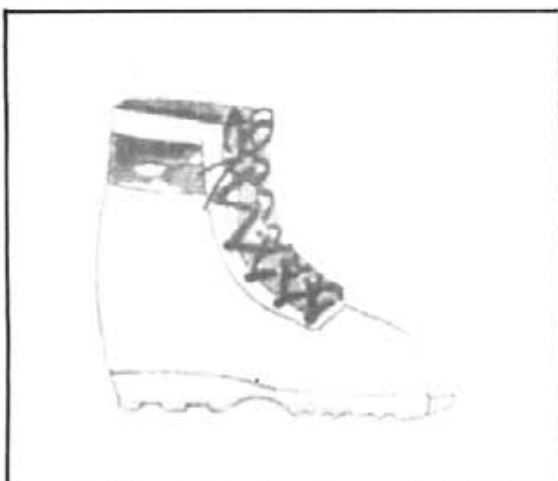
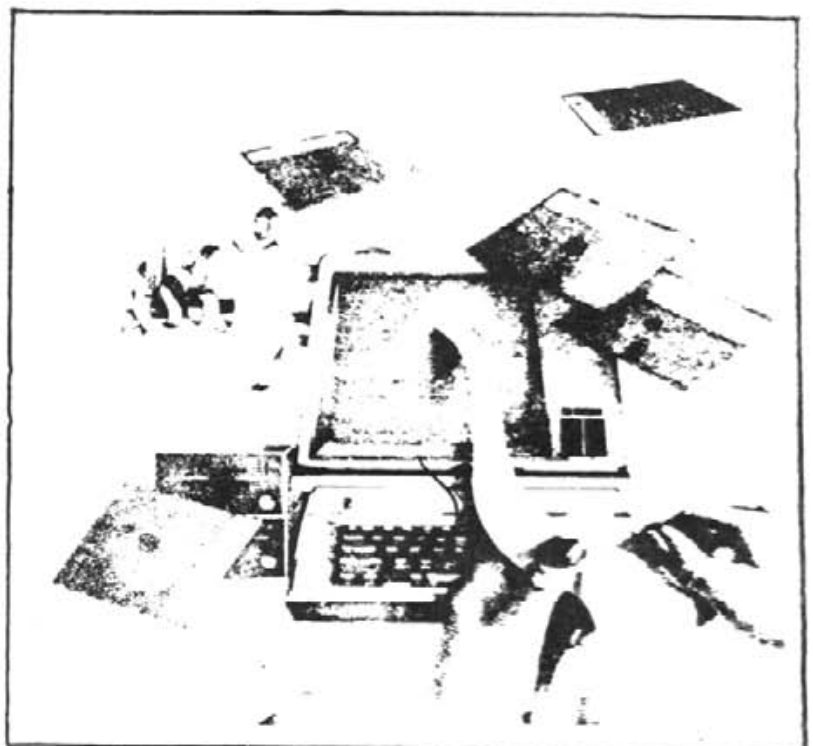
- a.- Unes nàutiques
- b.- Unes porqueres
- c.- Unes "tennis".

9.- Quina carrera estudiaries:

- a.- Història de l'Art.
- b.- Informàtica
- c.- Dret.

10.- Si haguessis d'organitzar una col·lecta benèfica faries:

- a.- Un passi de modes
- b.- Una rifa d'un ventall
- c.- Una revetla.

Sopa de lletres

E B K C I H O A M C
R S C A N A R I A S
E L P D X L B M H M
T M N A J B A C O E
I E A L Ñ L L Y N L
P A V F L A E G R I
U O A O V C A S H L
J D R E T E R U E L
U C R H P F E G Q A
A Z A T S I S T E R

Deu noms de vaixells que combatién al band Nacional a la guerra del 36.

ENDEVINALLA.

Sempre jo i tu gemegant
tenim aquesta quimera:
es bec va davant davant
i ets uis miren cap enrera.

SOLUCIO ENDEVINALLA ANTERIOR:

Les estidores.

SOLUCIONS AL TEST.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a	1	2	0	0	1	0	0	2	0	2
b	2	1	1	1	0	1	2	0	2	0
c	0	0	2	2	2	2	1	1	1	1

De 1 a 9.- Ets una persona dirigida cap al fracàs —potencialment o de forma real— això no t'ha de desanimar. Si examines bé el teu interior, hi trobaràs una especial sensació agradable quan perds i deixes que els altres caminin cap a una situació exitosa i cap a la plenitud professional i/o sentimental.

La teva capacitat d'autocompassió és molt rica, t'agraden les causes perdudes els triums impossibles, les relacions difícils, les metes a llarg termini i el fet de poder-te queixar sempre de la teva planeta. Tot això farà de tu una persona atractiu, misteriosa i amb una forta dosi de magnetisme.

de 10 a 15: Per ventura ets tu qui te trobes a la situació més compromesa. En primer lloc has de decidir quina serà la direcció que prendràs: cap al triomf o cap al fracàs.

Si has decidit seguir el camí que, inexorablement i entre flors, t'ha de dur de cap a l'èxit, procura canviar

Solució

Sopa de lletres

A S L U L L O A O L
D C P C R A R T U E
A A E V R Z Q N Z P
T M B R Y A E A L A
R P D C V G V O L N
E I C I B A E I C T
B L S S I H N I N O
I L B C H C I T G A
L O N A I L A G E R
C H U R R U C A U S

Deu noms de vaixells que combatién al band Republicà a la guerra del 36.

P'es forat d'es moix

CIRCULACIO I URBANISME.

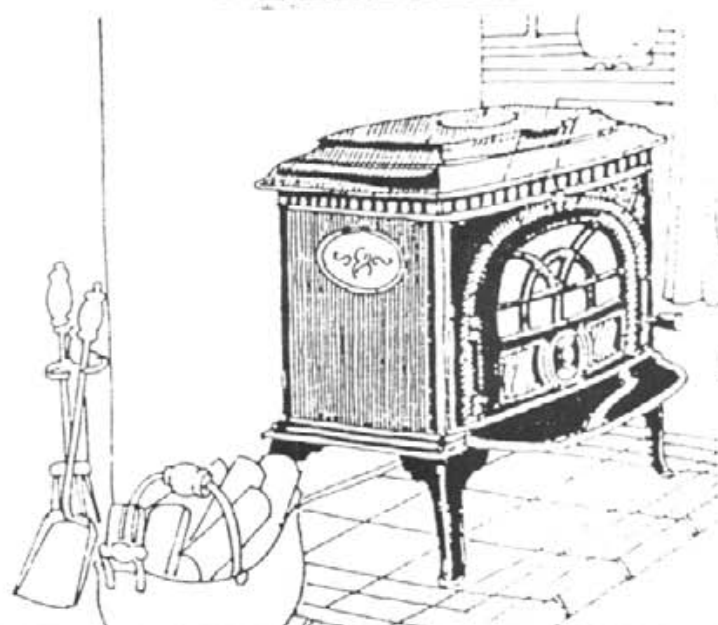
Posar ordre circulatori no és només gastar doblers en discs. Se'ls posarà un 200 per cent de multa i ja ho tendran legalitzat? Com les edificacions il·legals de fora vila? O és que ara ja és legal això?

els teus hàbits. Comença per dur roba de moda, afilia't al partit que guanya, segueix l'equip que aconsegueix títols, programa't a la dimensió pragmàtica, cerca nous amics que et puguin ajudar i oblida't dels vells amics inútils i, sobretot, du sempre posat el meravellós somriure - publicitari - xtrallarg.

De 15 a 20: Ets un triomfador; d'això no hi ha cap dubte. T'has sabut relacionar i ara rebs els fruits d'una política adequada. El teu futur és prometedor.

Només et cal una recomanació: hauràs d'anar molt en compte amb el germà proïsme. La gent és molt envejosa i no accepta l'èxit aliè. A la primera oportunitat et faran caure i t'enfonsaran per sempre més avalats sota la seva categoria d'eunucs. Procura fer el cap viu. Sort!

calor natural
armonía de hogar

JØTUL[®]
chimeneas y estufas

PALMA	POLLENÇA	SA POBLA	LLUCMAJOR
46 51 05	53 14 71	54 14 01	66 04 43

Can Janer

PL. ESPANYA N°47

SERVICIO

Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.

Carretera Arenal, s/n. - Tel. 66 02 34
Llucmajor
(EDIFICIO SEAT)

Se complace en ofrecer sus servicios de
reparación y recambios de:

MOTOCICLETAS: Yamaha - Vespa - Derbi

CICLOMOTORES: Derbi - Vespino - Puch
Mobilette - Rieju - Sachs

BICICLETAS: G.A.C. - Derbi - BH - Orbea

MOTOSIERRAS: Stihl - Homelite

MOTOCULTORES: Mollon

★
¡Gran Novedad!
Ciclomotor YAMAHA - YAMY
DESDE LOS 14 AÑOS

Ca'n Pau Salvà

EQUIPAMENTS DOMÈSTICS

C. Blsbe Talxaquet, 24
Tel. 66 01 04

INSTAL·LACIONS
REPARACIONS

C. Weyler, 1
Tel. 66 02 55

QUALITAT LES MILLORS MARQUES

PREUS ECONÒMICS

SERVEI TÈCNIC PROPI

**VEGI LES NOSTRES
OFERTES!**

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent, s/n - Pedro A. Mataró, 55
Teléfono 66 01 70
LLUCMAJOR (Mallorca)

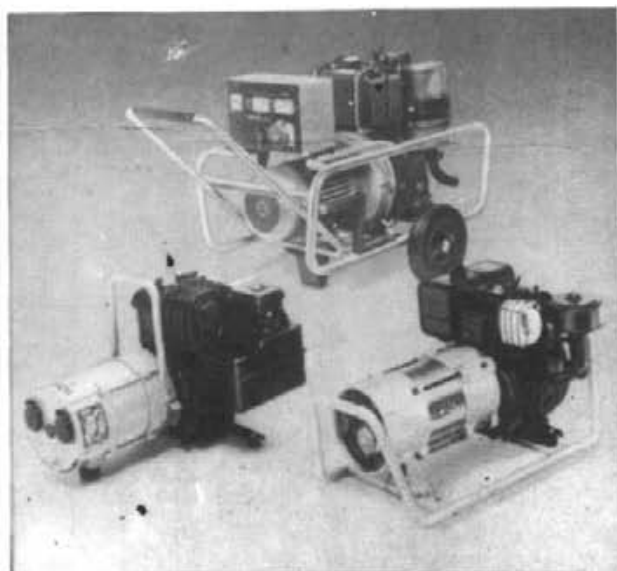
Venta y asistencia
técnica de sus productos

BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

GENERADORS DE { **BENZINA**
GASOIL
BUTÀ

DES DE 105.000 ptes.